

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL IX

403

MIERCURI
13 FEBRUARIE 1974
12 PAGINI
2 LEI

**MAI SÎNT
18 ZILE
PÎNĂ LA
RETURUL
DIVIZIEI A**

Reluarea campionatului Diviziei A se apropie cu pași repezi.

Practic, au mai rămas doar două duminici (17 și 24 februarie) fără meciurile oficiale atât de mult așteptate! Bineînțeles, aceste ultime două duminici ale perioadei precompetiționale vor fi din plin folosite de echipe, pentru ultimele verificări și retușuri, pentru fixarea „unsprezecelui” pe care-l vor prezenta la start.

Pînă la 3 martie, o serie de divizionare A întreprind turnee în străinătate iar altele vor primi vizita unor formații de peste hotare.

Zilele rămase pînă la „ridicarea cortinei”, trebuie folosite cît mai eficient, pentru a se crea condițiile unui retur de calitate, disputat la un nivel tehnic cît mai ridicat.

DIN CUPRINS:

- O DISCUȚIE ASUPRA COMPORTĂRII ECHIPELOR DE TINERET ÎN ANUL TRECUT
- PAGINA DE CONFIȚENȚE PRECOMPETIȚIONALE
- AMĂNUNTE DE LA PREGĂTIRILE ECHIPELOR DE DIVIZIA B

BUCUREȘTI. — Una din fazele spectaculoase ale meciului Rapid — Steaua (2—1), disputat zilele trecute în Giulești: după ce i-a diiblat pe Sameș și pe portorul Coman, scăpînd singur spre buturile Stelei, Dumitriu II va putea în plasa laterală...

Foto: Paul ROMOȘAN

În paginile externe

- CORESPONDENȚE SPECIALE DE LA SOFIA, FRANKFURT PE MAIN, CIUDAD DE MEXICO ȘI LONDRA
- AYALA ȘI FOTBALUL ARGENTINIAN
- LAZIO, REVELAȚIA EDIȚIEI ACTUALE A CAMPIONATULUI ITALIAN

ÎN PAGINILE 6 ȘI 7 ALE ACESTUI NUMAR:

O ANCHETĂ DE ACTUALITATE:

11 ANTRENORI DIN DIVIZIA A, DESPRE FELUL CUM AU LUCRAT ÎN PERIOADA DE IARNĂ, ROLUL TURNEELOR DE IARNĂ ȘI PROBLEMELE CARE-L PREOCUPĂ LA ACEASTĂ ORĂ

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

De numele lui **TITEL URSACHE** se leagă câteva decenii din viața „Sportului studentesc”.

Acum, în al optulea deceniu de viață, Titel Ursache rămâne suporterul echipei alb-negre, pe care o urmărește, pas cu pas, deplasându-se deseori spre Belvedere, să-și vadă strănepoții.

Titel Ursache a fost unul dintre cei mai stimati conducători de club din istoria fotbalului nostru. S-ar putea spune că el și-a închinat viața fotbalului. Această pasiune este ilustrată de nenumărate legende din viața „Sportului studentesc”.

În interviul de față ne vom adresa în primul rind conducătorului de club, deoarece această noțiune traversează o perioadă de minimalizare, cu implicații importante în activitatea echipelor noastre de fotbal.

— Ați condus, vreme îndelungată, „Sportul studentesc”.

— L-am condus, dar trebuie să precizez că nu eu sînt fondatorul echipei. „Sportul studentesc” a fost creat de Octav Luchide și Paul Nedelcovici, la data de 16 februarie 1916. Octav avea 15 ani, dar asta nu l-a împiedicat să pună bazele grupării. Eu am venit la „Sportul” în 19/4, după ce jucasem, un timp, la „Izvorul”, echipa de pe strada cu același nume.

— Cum ați ales numele echipei?

— Foarte firesc. Echipa era formată din liceeni și studenți. Liceenii erau mai mulți, dar cum toți visau să fie studenți, s-a ajuns la „Sportul studentesc”.

— Cum de v-ați oprit asupra culorilor alb-negre?

— Octav Luchide a spus că astăzi sînt culorile universitare din toată lumea, și noi am acceptat imediat ideea.

— Cînd ați început să conduceți, efectiv, „Sportul”?

— Chiar de la venire, împreună cu Picu Chiriceanu și, mai tîrziu, cu Fănică Socaciu. Octav Luchide a trecut la federație și n-a mai mult să se ocupe de „Sportul”.

— Spuneți-ne ceva despre viața „Sportului studentesc” de altă dată.

— Am fost întotdeauna o echipă foarte, foarte săracă. Porneam spre locul de antrenament, cu desaga de echipament în spinare, încă de dimineață. De cele mai multe ori luam tramvaiul cu cai. Acolo mîncam pe iarbă, „la briceag”, și începeam să jucăm. Cum n-am avut niciodată un teren propriu, ne-am antrenat de cele mai multe ori pe „Federației”, stadionul Tineretului de astăzi, iar mai tîrziu — în Dealul Spirii, pe stadionul „Republicii” de astăzi.

— Cum ați conceput munca de conducător de club?

— Nu m-am gîndit prea mult la treaba asta. Știu doar că am fost, în același timp, președinte, secretar, magazioner și spalătoreasă. Adică nu chiar spalătoreasă, pentru că venea o femeie la noi acasă, să spele tricourile. Eu rămîneam să le calc, pentru că să ne lăsăm mai ieftin. Știu că ani în șir am călcat tricourile și chiloții „Sportului studentesc”.

— De ce nu făcea operația asta fiecare jucător în parte?

— Pentru că era pericol mare. Dacă jucătorul primea tricoul și chiloții și nu se prezenta la meci, atunci riscam să nu avem 11 tricouri sau 11 ghețe. Iată de ce, problema de bază era aceea a concentrării echipamentului într-un singur sac, astfel încît echipa să aibă de unde le lua. Tîm mînt că nu ajunsesem să cumpărăm încă tricourile și chiloții, jucam în cămașile noastre. Mi-aduc aminte, în echipa era și aviatorul Papană. El aducea cite trei cămași, pentru orice eventualitate. Iar eu aveam o obsesie: nu care cumva să lipsească Papană!

— Ați avut, totuși, tricouri frumoase, cam prin '33-'34. Cine a făcut efortul material?

— E o poveste și în treaba asta. Garnitura frumoasă de care vorbiți se datorează unei sarmene statuate de pe pian. Cu ajutorul aceleiași statuiete, am organizat o cupă. Au participat vreo 10 echipe. „Prietenii naturii”, „Alfa”, „Excelsior”, „Triumf” și cîteva echipe de cartier. Fiecare echipă a trebuit să depună o taxă de înscriere și s-au adunat ceva bani. În afară de asta, făceam și cite un bufet. Specialistul bufetelor noastre era Lulu Dansar, care, șmecher mare, a reușit să servească de cîteva ori limonadă din sare de lămie, pentru că venitul necesar tricourilor să fie mai substanțial. În cele din urmă am reușit să adunăm bani și să cumpărăm garnitura de la Ion Dirlău, boxer și patron de magazin

TITEL URSACHE

„ANI ÎN ȘIR AM CĂLCAT ECHIPAMENTUL SPORTULUI STUDENȚESC”

● **SPORTUL STUDENȚESC A FOST CREAT DE UN LICEAN DE... 15 ANI**

● **CE POATE FACE, UNEORI, O STATUETĂ DE BRONZ...**

● **UN CONDUCĂTOR DE CLUB TREBUIE SĂ FIE BUN LA LA TOATE**

● **FOTBALISTUL DE ASTĂZI ARE PEA MULTE MOAȘE**

de articole de sport. Trebuie să mai adaog că fondurile ne-au fost sporite și de scoaterea unei reviste, denumite „Izvorul” după numele străzii. „Tipograful” revistei era Gigă Trifu, astăzi arhitect. El o trăgea la sapiograf, în două-trei culori. Eu eram un fel de secretar de redacție, publicam și caricaturi. Remar-

cam intenționat cîteva jucători ai căror părinți erau cu dare de mină, și oamenii „se simțeau” cu o contribuție în plus. Ce să-i faci? Asta-i fotbalul, mai ales cînd banii sînt puțini. Și de aceea spun că nu am prea avut o concepție clară despre ceea ce ar fi trebuit să fie un conducător de club.

— Ați fost bun la toate...

— Așa se spunea. Parcă-i aud pe barosanii de la Venus și de la Rapid: „Nu știm ce face Titel asta, că ține o echipă în A cu doi bani în buzunar!” „Eu, însă, știam cam ce trebuie să fac. Știam că n-am sediu și că trebuie să-mi scriu darea de seamă pe o planșetă de bloc, la iarbă verde. Știam că bani nu-s deloc, dar că echipa trebuie să ajungă la Oradea. E adevărat, fotbalistii aveau reduceri de 75 la sută pe calea ferată, dar nu era foarte simplu să duci 15-16 jucători pînă la Oradea, în clasa a III-a. Descurcă-te, Titele! Ce era să faci? Am intrat în vorbă cu C.F.R.-ul, am găsit un om care ținea la „Sportul studentesc”, omul dădea bun revizie un vagon cu 18 paturi, îl ținea ascuns pînă în ziua deplasării și apoi ni-l dădea nouă. Era un vagon de cercetași, cum se spunea pe vremea aia, un vagon în care călătoreau, de cele mai multe ori, actorii prin turnee. Un vagon care ne ajuta să ajungem cu bine la Oradea sau la Timișoara și în care dormeam, în gară, economisind banii de hotel, pe care nici nu-i aveam.

— Pînă la urmă, însă, v-ați făcut un sediu, din cite am auzit...

— Ne-am făcut și un sediu. Poate că știți unde e. Pe Grădina cu cai, lingă gîrlă. Aveam o cameră pentru birou și alte două cămăruțe. Într-una stătea Michi Mihăilescu, internaționalul de mai tîrziu, care n-avea unde sta, pentru că tocmai venise din Călărași. La sediul nostru se făcea totul. Cum n-aveam bani, dar o agapă tot trebuia făcută după meci, că fotbalul fără asta nici nu există, că acolo se leagă oamenii, și asta zic că lipsește mult băieților de astăzi, organizam agapa chiar la sediu. Cumpăram gheață, o fărîmam, puneam un strat în baie, treceam un strat de sifoane, mai puneam un strat de gheață, ca la trotuare, și iar puneam un strat de sticle, și totul era în regulă... Cînd au mai început încasările, am culestat și noi spre un restaurant, la „Tache Bărbierul”, unde se adună acum mașinile, între Izvor și Staicovici, cînd e meci de „Cupa Davis”, pe Progresul.

— Cînd a fost mai bună echipa „Sportul studentesc”?

— N-a fost ea grozavă niciodată, dar am „popit” destul, dintre cei mari. Adevărul este că, în general, nu ne-a amenințat niciodată titlul, dar și retrogradarea era departe de noi. Cu o excepție... Se juca, tîm mînt, ultima etapă. Noi și Juventus, la un pas de groapa. Meciul nostru, la Oradea, împotriva Crișanei. Dacă scoteam joc egal, eram salvați. Și am condus cu 1-0, pînă în minutul 86. Și am atacat în min. 86, și mi l-au ras pe Mariescu în careu. Dar arbitrul, îngrozit de public, a tras lovitura spre 16. Și n-a ieșit gol. Peste vreo două minute, Titi Dumitrescu n-are ce face și începe fițaraia, și cum se întimplă întotdeauna, îi fură unul mingea și rupe pălajenul. La 1-1 am simțit cum îmi bate inima. Secunde trecu greu de tot. Prea greu, aș zice astăzi. Cam prin ultima secundă, unul blond bagă un spî și... ne trimite în Divizia B. În zilele următoare, am crezut că-mi dau duhul. Am contestat meciul. Aveam scris de arbitru Chicin, din Timișoara, că el dăduse penalty, și că publicul îl trăsese spre 16 m. Degeaba. Președintele federației era chereștegiu mare, om cu păduri. Iar președintele Juventusului, Cezar Popescu, fusese ministru la industrie. Cînd am ajuns cu contestația la biroul federal, mi s-a spus direct: „Nici o speranță, Titele!”. Și am rămas cu buza umflată. Și dă-i, și luptă, ca să aduci din nou echipa în prima linie. Tîm mînt, a trebuit să fac minuni la serviciu, ca să aranjez burburile. Eram funcționar civil la Statul major. Cu mare greutate am reușit să-i bag pe toți jucătorii la „1 transmisiuni”, ca să-i pot scoate mai ușor, sîrutînd o singură mină. Tîm mînt ce mult bine ne-a făcut un suporter, colonelul Ionică Mihăilescu... Dar era tare greu.

— Ce părere aveți despre fotbalul de astăzi, nea Titele?

— Prea multe moașe la pruncii de fotbaliști. Sigur că e mai greu astăzi, că se joacă mai repede, dar e prea multă cocoloșeală. Vezi că „nu-i place mîncarea”, vezi că-i „patul mai tare”, vezi că „are apartament cu soare puternic după-masă”. Pe vremea mea, cînd Cauciuc striga din tereni „Nea Titele, am un cui în talpă”, eu răspundeam: „Dă-i drumul înainte, că fahiriti au 30 de cui, și nu se plîng!”. Și jocul mergea strună. Astăzi, în schimb, se cam lîncezește pe teren. E și plictiseală. Dă-mi voie să-ți spun că e greu să nu te plictisești în cantonament. Am mai fost și eu, nu de mult, prin cite o pregătire comună. Dacă e soare, mai merge. Dar dacă plouă, îți bles-tești zilele. Și mai e ceva! Obsesia, Jucătorul se gîndește numai la fotbal sau la ce să facă s-o zbughiască la „Tache Bărbieru”. De ce să nu-l lași să trăiască cum stie, pentru ca astfel să separe griul de neghină?

— Ce propuneți, nea Titele?

— Dacă strigă unul că are un cui în talpă, spune-i că fahiriti au 30, și că dansează de țî-e mai mare dragul...

Ioan CHIRILA

B. HRISTU (Medgidia): RAPIDUL ȘI MECIURILE AMICALE

● **Mă îngrijorează soarta Rapidului. Rezultatele meciurilor amicale nu prevestesc nimic bun...**

— Dar nici semnificative nu sînt. Asta nu înseamnă, însă, că Rapidul nu are probleme. Are.

● **Probabil că jucătorii giuleșteni nu-l vor nici pe antrenorul Urechiatu...**

— Nu este vorba de așa ceva. Noul antrenor al Rapidului se bucură de stima și respectul jucătorilor.

● **Ar fi, totuși, o tragedie dacă această echipă va retrograda...**

— Răducanu, Neagu, Dumitriu II și coechipierii lor afirmă încrezători că, dimpotrivă, în retur, Rapid va urca în... viteză treptele clasamentului.

M. NICHIFOR (Mărășești): INVINCIBILA BRAZILIE...

● **Susțin, fiind perfect conștienți, că în preliminariile și în turneul final al C.M. din 1970 Brazilia n-a pierdut nici o partidă, că — mai mult — nu a făcut nici un meci egal. Sînt, însă, contrazis de cîteva încapătăinări...**

— Fără temei. În preliminarii, Brazilia a jucat în grupă cu Venezuela (5-0 și 6-0), Paraguay (3-0 și 1-0) și Columbia (2-0 și 6-2). La turneul final din Mexic, tripla campioană mondială a învins pe reed Cehoslovacia (4-1), Anglia (1-0), România (3-2), Peru (4-2), Uruguay (3-1) și Italia (4-1). A fost un triumf al echipei lui Pele. Rămîne de văzut dacă și pe pămîntul Europei, în acest an, brazilienii vor obține rezultate de aceeași valoare.

GH. HADA (Cluj): SA NU-I UITĂM PE DANEZI

● **După tragerile la sorți în Campionatul Europei s-a discutat și se discută foarte mult de valoarea echipelor Spaniei și Scoției. Eu zic că n-ar trebui deloc omisă Danemarca, formație care ne-a mai dat și cu alte ocazii dureri de cap. Ultima dată, în preliminariile turneului olimpic de la München. Pentru a nu se uita acest lucru, v-aș ruga să consemnați rezultatele respective și numele „eroilor” noștri care le-au obținut...**

— La Copenhaga, 1-2. A jucat prima noastră echipă, cu foarte mici modificări: Răducanu — Cheran, Boc, Dinu, Popovici — Dumitru (min. 78; Pescaru), Nunweiler VI — Lucescu, Dombrovski, Neagu (min. 69; Tătaru), Iordănescu. Autorul golului: Dombrovski, în min. 46. La București, 2-3, pe stadionul „23 August” a apărut, în schimb, echipa... olimpică: Ghiță — Pop, C. Olteanu, Vlad, Codrea — Dumitru, Simionas (min. 46; Broșovschi) — Györfi, Tătaru (min. 46; Dornide), Neagu, Mărcu. Györfi și Dumitru au marcat cele două goluri ale formației noastre, în minutele 79 și 90, cînd oaspeții conduceau cu 3-0! Într-adevăr, nu-i deloc rău să ne reamintim aceste isprăvi ale danezilor. De altfel, nu de mult, într-un articol din pagina a 3-a a revistei noastre s-a scris pe această temă.

I. SURUGIU (București): DE TREI ORI „DORESC”

● **Doresc din toată inima ca returul campionatului să se dispute la un înalt nivel tehnic și spectacular...**

— Același lucru îl sperăm și noi. „Soluția” problemei se află în mîinile celor 18 divizionare A.

● **Doresc ca în 1974, tricourile să-și îmbogățească palmaresul cu noi succese de prestigiu...**

— Meciurile cu Franța și Brazilia constituie prilejurile cele mai apropiate

● **PE SCURT**

Iosif Barat (Irațoi — Arad): Nu avem rezultatele pe care ni le solicităm; **Ștefan Ștefănescu (București, șos. Ștefan cel Mare nr. 32, et. 1, ap. 3, sectorul 1, telefon 12.73.83)** posedă cîteva reviste „FOTBAL”, pe care dorește s-o ofere celor interesați; **Hans Bartman (Sibiu):** A fost o greșală regretabilă.

ÎN AȘTEPTARE...

Supporterii echipelor — și nu numai ei, ci toți iubitorii fotbalului, indiferent dacă au sau nu simpatii definite pentru un club sau altul — au început „numărătoarea inversă” dinaintea... lansării în sezonul competițional de primăvară.

Nerăbdarea lor crește, amplificată, desigur, și de aceste veritabile zile de primăvară timpurie, de acest vînt călduț, care zvîntă nu numai asfaltul ci și terenurile de joc, alimentînd... nostalgia pentru stadioane, pentru tumultul lor duminical, pentru tribunele fremătînd de emoția întrecerii.

De trei săptămîni, alăturîndu-se acestei înfrigurate așteptări, atît de veche dar de fiecare dată nouă, revista noastră numără și ea, cu litere groase, zilele care au mai rămas pînă la start. Au fost, mai întîi, 32; apoi 25; acum au mai rămas 18... Și rămîind numai 18 zile pînă la acel 3 martie însemnat cu roșu pe agenda supporterului, rezultă că de fapt nu mai avem decît două duminici fără campionat, fără... tranzistoare, fără salțuri sau căderi în clasament, fără promisiuni pentru etapa viitoare, fără discuții aprinse și calcule.

Ce facem, însă, acum, pînă în a treia zi de martie, cînd vom afla cine — Dinamo sau F.C. Constanța — rămîne cu mai multe șanse în urmărirea lui „U” Craiova, ce a făcut Teacă la Reșița, dacă Urecheanu a pornit sau nu cu dreptul în cursa relansării Rapidului infundînd și mai mult pe S.C. Bacău, cum se prefigurează asaltul de primăvară al Petrolului?

Ce facem, deci, pînă atunci?

Urmărind meciurile amicale, încercăm să intuim formule de echipă pentru jocurile inaugurale, ridicăm duminică schele ale speranțelor, pe care le năruim după verificarea cu o divizionară C de miercuri sau ne lamentăm azi pe tema eternei ineficienței a atacului, pentru a ne entuziasma de cele trei goluri pe care le vom marca în amicalul de duminică.

Dincolo, însă, de toate acestea, reținem o mai atentă, parcă, decît oricînd, preocupare pentru seriozitatea pregătirilor. La aproape toate cele 18 formații din Divizia A, presezonul actual este marcat de eforturi mai mari decît cele obișnuite, de căutări bine marcate pentru găsirea soluțiilor metodice optime.

Se vede treaba că antrenorii, jucătorii, conducerea cluburilor intuiesc acuitatea luptei din acest retur, cu 18 echipe, în care — cu tot avansul liderului — nici unul dintre urmăritori nu se declară resemnat, toate echipele de mijloc afirmă că n-au uitat prevederile regulamentară conform căreia un loc 2 sau 3 asigură participarea la „Cupa U.E.F.A.”, iar 8—9 formații din a doua jumătate sînt, mai mult sau mai puțin, deasupra capului lor acea „sabie a lui Damocles” pe care o reprezintă retrogradarea a trei echipe. Și atunci, firește, cu returul nu mai e de glumit!

Consemnăm, deci, aceste preocupări, această grijă pentru pregătirea apropiatului sezon oficial cu o satisfacție pe care însă nu ne grăbim s-o transformăm în optimism. Pentru că numai campionatul, o suită de cîteva etape ale returului, va consemna succesul pregătirilor, va confirma impresia (deocamdată pozitivă) pe care ne-o lasă efortul actual al echipelor. Și cînd facem această discuție, noi pornim, firește, nu de la pozițiile individuale ale uneia sau alteia dintre cele 18 competitive, de la obiectivele sale particulare, ci de la un orizont mult mai larg, acela al întregului prim eșalon valoric al fotbalului nostru.

În aceste săptămîni, în care la nivelul unor foruri de conducere cu responsabilități în sport și, deci, și în fotbal — ca să nu mai amintim de federație, ca organ direct de conducere a acestei discipline — se dezbate probleme de îmbunătățire a activității în acest domeniu, este bine să ne aducem aminte că, în ultimă instanță, ceea ce decide bunele rezultate nu sînt alit formulele organizatorice-administrative, ci ceea ce se petrece pe teren, în instruire și în joc.

Soluțiile venite din muncă, din puterile proprii sînt totdeauna mai reale, mai viabile și mai eficace decît cele așteptate din afară...

Radu URZICEANU

ASPECTE ALE PERIOADEI PRECOMPETIȚIONALE ÎN DISCUȚIA ANTRENORILOR DE DIVIZIA A

Ne găsim în ultima treime a perioadei de iarnă, în etapa finisărilor în pregătire, cînd toate echipele divizionare — indiferent de structura și de conținutul instruirii desfășurate pînă acum — își îndreaptă atenția îndosebi asupra problemelor jocului, pe care le vor rezolva într-un cadru cît mai apropiat de condițiile întrecerii viitoare.

S-a lucrat și anul acesta cu multă convingere, cu mult interes și, după cît se pare, destul de bine. Poate ceva mai bine față de anii precedenți. În special pe plan calitativ. Adică pe coordonate oarecum neglijate pînă în prezent, din motive mai mult de ordin subiectiv. Nu ne grăbim însă a trage concluzii generale și cu atît mai puțin nu ne gîndim a insera aprecieri privind perspectiva luptei competiționale, din cea de a doua jumătate a campionatului. Este, dacă vreți, încă destul de prematur și riscant în același timp.

Și totuși unele lucruri mai de detaliu, referitor la ce s-a făcut pînă acum, trebuie spuse. Ne invită, înainte de orice, răspunsurile pe care li antrenori divizionari A, solicitați să-și spună cuvîntul pe marginea unui chestionar pe tema instruirii din această iarnă, ni le oferă în paginile de mijloc ale revistei. Să dam deci curs unei asemenea invitații și să încercăm a desprinde, în continuare, aspectele cele mai semnificative ce se impun din scurta trecere în revistă a unor prețioase puncte de vedere tehnice, din lectura unor opinii care reprezintă, în fond, o valoroasă sumă de idei slujind cauza tot mai bună a fotbalului nostru.

La primul punct al „ordinei de zi” se înscriu — respectînd succesiunea problemelor în raport cu importanța lor — cîteva considerații, în legătură cu noutățile din domeniul metodelor și a mijloacelor de pregătire, apărute în procesul instruirii din această perioadă de iarnă. Cu alte cuvinte, ce elemente novatoare au introdus, anul acesta, antrenorii primului eșalon divizionar pe plan metodologic? Din capul locului trebuie remarcat faptul că **EXISTĂ LA ORA ACTUALĂ O EVIDENTĂ PREOCUPARE DE ABANDONARE A ȘABLONISMULUI**, a unor tipare vechi de pregătire, aplicate de-a lungul multor ani în virtutea inerției, a unor obișnuințe care au adus mari prejudicii dezvoltării fotbalului, în raport cu nivelul soccerului internațional.

Sintetizînd conținutul acestei ofensive a noului, și generalizîndu-l apoi la scara procesului de instruire a echipelor divizionare A, am putea menționa, printre altele: prelungirea duratei perioadei de adaptare a organismului la efort, înainte de a se trece la un regim de lucru cu solicitări maxime; renunțarea la tradiționalele crosuri și marșuri din etapa acumulărilor montane și înlocuirea acestora cu alergările cu intervale, pe segmente și ritmuri diferite în scopul îmbunătățirii rezistenței generale; introducerea jocului încă din primele sedințe de antrenament, ca mijloc de pregătire fizică și folosirea unor sporturi complementare — în special inotul — pentru realizarea unei mari variații în alcătuirea programelor ce aveau ca sarcină principală dezvoltarea calităților fizice de bază; alternarea

lecțiilor de pregătire în aer liber cu cele în sală; sporirea numărului de antrenamente zilnice duble în cadrul ciclului săptămînal, prin aceasta mărîndu-se și volumul total de lucru efectiv. În afara acestor observații, care se referă la marea majoritate a echipelor noastre divizionare, merită a mai fi scoase în evidență și alte cîteva exemple prin care unii antrenori au experimentat, cu rezultate bune ce se cer confirmate ulterior, unele metode și mijloace de instruire cu totul inedite. Așa, de pildă, Mircea Dridea (Petrolul) a pus în practică un test psiho-fizic constînd dintr-o alergare de 1700 m contra cronometru pentru stimularea capacității fizice individuale în condițiile efortului de autodepășire. De asemenea, dr. C. Rădulescu (C.F.R.), preocupat de îmbunătățirea rezistenței în regim de viteză, a utilizat pe scară largă „metoda celor 45 de secunde” constînd din alergări cu repetate schimburi de ritm. În lupta împotriva vechilor rețete de instru-

că—miercuri—duminică; 3. să fie organizat într-o zonă geografică cu un climat asemănător țărilor noastre și, pe cît posibil mai aproape, pentru evitarea deplasărilor oboseitoare; 4. să fie preferați adversarii puternici, de la care să se poată învăța, chiar și în condițiile unor înfrîngerii. Importanța rezultatelor nu trebuie totuși minimalizată pînă într-atît încît să ducă la înfrîngerii dezonoante.

Evident, toate aceste condiții duc la concluzia unui cadru optim, ideal am spune, de organizare a unor turnee de pregătire peste hotare. Aparent destul de greu, chiar foarte greu de realizat. Nu imposibil însă, atunci cînd lucrurile sînt făcute din vreme și sub imperiul exclusiv al rezolvării intereselor de instruire a echipelor în cauză.

Un al treilea aspect care se desprinde din scurta incursiune în rîndul celor 11 antrenori se referă la eventualele probleme, de orice natură, care ar putea influența, într-un fel sau altul, asupra viitoare stări de start a formațiilor respective. Așadar, ce probleme deosebite au la această oră, cu aproximativ trei săptămîni înainte de reluarea activității oficiale, divizionarele noastre A? Un prim răspuns, la modul general exprimat ar fi acesta: puține sau aproape de loc. Ici, colo apar cazuri izolate în care fie că buza materială suferă încă de o insuficiență cronică (Steagul roșu, Jiul), fie că disciplina a înregistrat un exceptat nedorit, dar vremelnic de la obligațiile majore ale performanței (Beldeanu), fie că unele indisponibilități — sperăm trecătoare — frînează pe alocuri procesul de omogenizare în etapa jocului precompetițional (C.F.R., C.S.M. Reșița, Sport Club). În rest, atmosfera de optimism robust, de încredere în forțele proprii și multe speranțe de reușită în retur.

In sfîrșit, ultima întrebare la care au fost solicitați să răspundă antrenorii divizionari, reduce în actualitate o mai veche temă în discuție, aceea a relațiilor club-lotul reprezentativ. Și în-bucurător de semnalat este că, de astădată, revenirea tricourilor la echipele lor nu a oferit nici un prilej de reproș sub raport disciplinar, atitudinea selecționabililor față de pregătire menținîndu-se continuu la un nivel de interes ridicat. În schimb, s-au înregistrat situații — și nu puține — în care unii jucători, ca, de pildă, Dinu, Fl. Marin, Sames Dumitru sau Dobrin au acuzat dificultăți de reaclimatizare — posibil pe un fond de oboseală — la înalțarea în țară cu lotul republican, contractînd afecțiuni gripale care i-au ținut un timp pe tușă, în afara pregătirii.

Acestea ar fi, cîteva din observațiile mai importante, rezultînd din sumara confruntare de idei și opinii a unei părți din grupul antrenorilor divizionari A, înaintea startului oficial de primăvară.

Concluziile le amînam pentru perioada competițională, pe parcursul căreia rezultatele ne vor da, desigur, posibilitatea de a aprecia, cu mai multă obiectivitate, valoarea reală a cîștigurilor dobîndite în această iarnă.

Mihai IONESCU

• CITEVA SCURTE

CONSIDERAȚII PE MARGINEA

ANCHETEI DIN PAGINILE

6-7 ALE REVISTEI DE AZI •

ire, antrenorul Traian Ivănescu a adaptat, în totalitate aproape, conținutul perioadei de iarnă la sarcina dezvoltării cu prioritate a forței și rezistenței, calități deficitare la nivelul întregului nostru fotbal.

In ceea ce privește cea de a doua problemă importantă pusă în discuție, aceea a turneelor de iarnă, atrage în mod deosebit atenția faptul că toți antrenorii cărora li s-a cerut părerea în legătură cu un asemenea subiect, au opinat, fără rezerve, mai întîi pentru utilitatea unei astfel de forme speciale de organizare centralizată a instruirii și au căzut de acord apoi, în consultarea aceasta indirectă, asupra principalelor condiții, pe care trebuie să le îndeplinească un turneu peste hotare pentru a-și atinge realmente scopul propus. Care sînt aceste condiții? Să le enunțăm succint: 1. să fie plasati în contextul general al perioadei de iarnă, în săptămîinile a cincea sau a șasea (primele din etapa precompetițională). Cu alte cuvinte, turneul ar trebui să înceapă după încheierea etapei acumulărilor montane și să ia sfîrșit cu cel puțin zece zile înaintea reluării oficiale pentru a rămîne vremea necesară readaptării jucătorilor la situația specifică de desfășurarea a campionatului; 2. să dureze aproximativ o săptămîină, timp în care să poată fi programate în medie trei jocuri, după sistemul de disputare duminică

SUBLINIERI

COMITETUL FEDERAL

Așteptata sedință a Comitetului federal la fotbal nu a avut încă loc. O nouă aminare, pînă la începutul săptămîinii viitoare, cînd, membrii acestui for se vor întruni pentru a dezbate și finaliza măsurile care vor călăuzi de aici înainte activitatea fotbalistică.

Aminările se datorează tocmai dorinței de a prezenta Comitetului federal un program complet, concret, fără fisuri, apt să fie aplicat fără vize și avize suplimentare. Există în biroul federației această ambiție de a folosi cît mai bine îndrumările Hotărîrii Plenare C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea mișcării sportive pentru a așeza fotbalul pe un drum clar, pe o structură organizatorică eficientă și pe o perspectivă dinamică, eliminînd astfel echivocurile, ezităările, sursele de greseli și piedicile în înfăptuirea unor măsuri utile.

Agenda acestui Comitet federal va fi extrem de încărcată. Am prezentat în numărul trecut al revistei noastre

cele 8 puncte, 8 măsuri propuse pentru îmbunătățirea activității fotbalistice, proiecte care au întrunit adevărate de principiu a recentei Planare a C.N.E.F.S. Fiecare din acest punct reprezintă un program detaliat care va fi supus dezbaterii și definitivării în plenara Comitetului federal al fotbalului.

Sînt însă și cîteva probleme care figurează în principiu în cele 8 puncte-program. Acestea ar trebui totuși aduse în prim-plan, tocmai pentru a se atinge scopul dorit de federație, totul să fie clarificat și precizat pentru a avea efect de lege în viitor.

În primul rînd este vorba de organele de conducere ale federației, în fapt de un statut caracteristic Federației de fotbal rămas de mai mulți ani în stare de proiect. Se mai menține Conferința pe țară sau Comitetul federal rămîne un for suprem al federației? Care sînt atribuțiile Comitetului F.R. Fotbal, în contextul normativelor mișcării sportive? Cîți membri săi aibă? În prezent sînt 100. E mult, e puțin? E necesar să se întrunească la un an sau la doi ani? Apoi, atribuțiile biroului F.R.F., ale colegiilor sau comisiilor, toate acestea ar trebui să fie bine statuate pentru ca în viitorii ani fotbalul să aibă un angrenaj stabil, respectat de toată lumea.

A doua mare problemă este aceea a producției de fotbalisti. Cine-i produce, în ce circuit, cu ce continuitate și, mai cu seamă, cum sînt încurajați, recompensați moral și material, aceia care, cel puțin opt ani la rînd, trebuie să se preocupe zi de zi pentru a crea un jucător de perspectivă divizionară?

Cît de largă trebuie să facem această producție dacă,

așa cum arată statisticile internaționale, din 1.000 de copii crescuți, de la vîrsta de 10 la 18—19 ani, și învățați fotbal într-un proces continuu, NUMAI UNUL va ajunge fotbalist de valoare internațională apreciabilă? Iată deci, cîtă dificultate se întîmpină în acest proces de producție a marilor valori în fotbal iar concluzia nu poate fi decît aceea a răspîndirii fotbalului printre copii, a înmulțirii și activizării contingentului de antrenori.

Realizării acestui scop trebuie să fie subordonată întreaga activitate fotbalistică, structura cluburilor, a centrelor de copii, fixarea unei școlarizări în fotbal capabile să ne furnizeze și cizeleze viitoarele talente, în scopul unei reprezentări internaționale prestigioase.

Echipele naționale sînt mîndria noastră și de aceea responsabilitatea pentru instruirea și alcătuirea lor trebuie să fie girată nu numai de un singur antrenor, ci de întregul colegiu de antrenori în fața căruia antrenorul naționalei trebuie să justifice planurile sale, formația pe care o prezintă, să primească adevăratea acestui for tehnic, fie că l se va spune în continuare colegiu sau va fi direcție tehnică, așa cum s-a propus recent.

Aceasta ar fi cea de a treia reglementare care, ar trebui bine clarificată, reglementată, ca împreună cu statutul federației și producția de jucători, posibilă numai pe baza unui alt statut limpede al cluburilor și jucătorilor, să devină, împreună cu celelalte verigi bine reliefate de federație, norme obligatorii pentru întreaga lume a fotbalului nostru, de la mic la mare, de la mare la mic!

Aurel NEAGU

În numărul precedent al revistei ne-am ocupat de câteva aspecte ce priveau activitatea echipei naționale între două turnee de iarnă (ianuarie 1973 — ianuarie 1974). Am făcut scurte considerații privind activitatea de atunci și cea actuală și perspectivele ei de viitor.

Azi, revista noastră oferă cititorilor o sinteză pe marginea evoluției echipelor reprezentative de tineret (sub 23 și sub 21 de ani) în anul care a trecut, având în vedere rolul lor major, de rezervor de cadre pentru prima selecționată. Am încercat să evidențiem rezultatele bune, dar să scoatem la iveală și rămășițele în urmă, care s-au manifestat la acest important eșalon al fotbalului românesc.

OBIECTIVUL LOTULUI „UNDER 23”, RATAT

Participanții la campionatul Europei pentru reprezentative „sub 23 de ani”, formația de tineret a țării noastre a avut, în 1973, un bogat program de jocuri, fie oficiale, fie amicale, cu parteneri din țară sau de peste hotare. Mai mult, federația i-a acordat acestui format un vot de încredere demn de reținut, desemnându-l să joace la Sofia cu prima reprezentativă a Bulgariei, aflată, după cum se știe, în preliminariile C.M., fază pe care echipa lui Bonev a trecut-o cu succes. La 5 septembrie, pe stadionul „Vasil Levski”, echipa noastră de tineret a susținut cel mai sever examen din anul care a trecut. A făcut atunci o figură onorabilă, mai ales prin comportarea de după pauză. A pierdut cu 2-0 (2-0), după ce o primă repriză tinerii noștri jucători au fost timorați de faima adversarilor, pentru că în următoarele 45 de minute, eliberate de trac, ei să presteze un fotbal bun.

Dar principalul obiectiv al echipei naționale de tineret, calificarea în sferturile de finală ale campionatului european, a fost ratat, ca și în ediția precedentă. Aflată în grupă cu formațiile similare ale R.D. Germaniei și Albaniei, echipa noastră s-a clasat, în final, pe locurile 2-3, la egalitate cu Albania, ambele serios distanțate (la 3 p) de cea mai puternică dintre ele, echipa R.D.G.

Reprezentativa României a obținut următoarele rezul-

tate: cu Albania, 1-1 (la Tirana, în 1972) și 2-1 în partida retur (la București); cu R.D.G. 1-2 (la Pitești) și tot 1-2 (la Halle).

Deci bilanțul a fost următorul: **patru jocuri, o victorie, un egal, două înfringeri, golaveraj 5-6, 3 puncte.** Așadar, sub 50 la sută și golaveraj negativ. Nemulțumirile pricinuite de aceste slabe rezultate au fost justificate, având în vedere că antrenorii lotului și jucătorii convocați au beneficiat de cele mai bune condiții de pregătire. Lotul de tineret a avut un bogat program de jocuri amicale, dintre care în afara partidei cu Bulgaria, mai amintim pe cel disputat la Odesa în compania selecționatei de tineret a U.R.S.S. (scor 0-2) și pe cele susținute cu divizionarele A Petrolul (scor: 4-4) și Rapid (3-3) și cu lotul de tineret „sub 21 de ani” (3-0). După fiecare meci, însă, concluziile privind fotbalul practicat n-au fost deloc roze. În meciul cu Albania s-a obținut o victorie prețioasă, dar după un joc mediocre. Și mai slabă a fost evoluția în partida cu R.D.G., de la Pitești. Pentru înfrângerea de la Halle (1-2), jucătorii noștri au avut și scuze, arbitrajul dezavantajându-i evident, influențând chiar rezultatul final.

Dar lăsând la o parte rezultatele în sine, trebuie să spunem că, în ansamblu, jocul prestat de echipa de tineret „sub 23 de ani” s-a ridicat rareori la nivelul

pretins unor fotbaliști cu destulă experiență, care activează în Divizia A. În evoluția ei pregnantă au fost lipsa de omogenizare (în ciuda altor jocuri de verificare), modul haotic de acțiune în atac, greșelile copilărești în apărare (nu a fost meci oficial în care să nu se primească gol, ca să nu mai vorbim de infirmitățile cu Petrolul și Rapid).

Adevărul e că pe parcursul anului 1973, la lotul de tineret, antrenorul principal, **Cornel Drăgușin** (uneori singur la conducerea echipei, alteori ajutat de Jenei) a rulat foarte mulți jucători. La mijlocul terenului au fost folosiți, de pildă, **Dumitriu IV, Mulțescu, Vișan, Moldovan, M. Stelian, Chihai, Gherghel, Cringașu, Ion Ion, Marian Popescu, Ciocirlan**; pe extrema dreaptă **Lucaș, Anghel, Moldovan, Alodiresel**, iar pe partea stângă **Petrescu, apoi Rădulescu sau Răducanu** (cite o repriză). Năstase. Dar iată-i pe cei ce au fost convocați pentru acțiunile care aveau ca scop formarea echipei sau la cele trei partide oficiale din campionatul european: **Cavai, Ion Gabriel, Rămureanu, Lăzăreanu, Anghelini, Sălmăreanu II, G. Sandu, Mateescu, Dobru, Smarandache, Fl. Marin, Tănăsescu, Hajnal, Grigoraș, Porăchi, Dumitriu IV, Mulțescu, Vișan, Moldovan, Lucaș, Anghel, Dudu Georgescu, Petrescu, M. Stelian, Chihai, Gherghel, Cringașu, Ion Ion, Marian Popescu, Alodiresel, Răducanu, Rădulescu, Năstase, Florea, Ruznai.** Aproape patru echipe, zeci de jucători, unii pasageri la lot, folosiți doar pentru un meci de verificare. Cînd și cum să se afirme vreun jucător, cînd să bată la porțile primei reprezentative în acest „virtej al selecției”? Abia spre finalul sezonului, mai precis la meciul de la Halle, s-a încheiat un „11” în adevăratul sens al cuvîntului și atunci comportarea a fost mai bună. Dar era prea târziu și echipa de tineret a trebuit să încheie anul cu un bilanț nesatisfăcător.

Analizînd comportarea acestei reprezentative este destul de greu să se facă remarcări. Cînd atacul dădea rezultate, apărarea greșea decisiv; se întărea compartimentul defensiv, interveneau slăbiciuni în prima linie, în timp ce la mijlocul terenului se tot încercau noi soluții, fără să se știe măcar, acum, care dintre mijlocașii folosiți au fost cei mai buni și pe cine se poate conta pe viitor.

Analizînd comportarea acestei reprezentative este destul de greu să se facă remarcări. Cînd atacul dădea rezultate, apărarea greșea decisiv; se întărea compartimentul defensiv, interveneau slăbiciuni în prima linie, în timp ce la mijlocul terenului se tot încercau noi soluții, fără să se știe măcar, acum, care dintre mijlocașii folosiți au fost cei mai buni și pe cine se poate conta pe viitor.

LOTUL SUB 21 DE ANI

Pentru „under 21”, anul 1973 a început sub cele mai frumoase auspicii. Lotul, condus inițial de **Cornel Drăgușin**, avea să urce pe podiumul ediției jubiliare a turneului internațional de la Viareggio și acel loc treilea să însemne, în primul rînd, o trainică rampă de lansare spre consacrare. Lotul nostru pînă în 21 de ani a produs, la cea de-a 25-a ediție a tradiționalului turneu italian, una dintre cele mai frumoase impresii, presa peninsulară și organizatorii subliniind, în repetate rînduri, valoarea formației: „**Tinerii fotbaliști români au făcut cel mai frumos joc din toate echipele acestui turneu**” scria, spre exemplu, „La Gazzetta dello sport”. Rezultatele recomandaseră lotul nostru de tineret. Pentru că eliminase puternica formația a Milanului cu 6-5 după penaltyuri, dispusesse cu 2-0 și de Lanerossi, pierduse la penaltyuri (4-6) meciul cu finalista Bologna și dispusesse ușor, cu 2-0, de Crystal Palace în derbyul pentru locul trei. Dar, dincolo de rezultate, ceea ce a impresionat în mod deosebit a fost **forța colectivă a echipei și luciditatea sa, corelate cu excelența tactică impusă de la meci la meci, în funcție de particularitățile adversarului, de antrenorul Drăgușin și implinirea de jucători.** Din acel „11” de bază (**I. Gabriel — Purima, Unchiș, Porăchi, Ciocirlan — Iovănescu, Ion Ion, Rădulescu — Anghel, Mureșan, Szabados**), Mureșan, golgeterul turneului, **Porăchi, Purima, Rădulescu, Anghel și Ion Ion** se impuseseră, însă dintre ei doar Mureșan a făcut „marele pas” ajungînd în lotul reprezentativ A. Evoluția sa la Kiev, unde naționala noastră a pierdut cu 2-0, a fost, însă, ștersă, clujeanul înregistrînd apoi o inexplicabilă cădere și în campionat.

„Viareggio” a rămas, însă, un foarte frumos moment doar cu valoare în sine. Pentru că nici promovările la „under 23” n-au înregistrat împlinirile scontate și nici drumul lotului sub 21 de ani nu a mai atins altitudinii superioare. Sub conducerea lui **Ion Voica**, dintr-un lot de mari căutări (29 de jucători convocați), se alcătuieste formația pentru amicalul cu reprezentativa similară a R.D. Germaniei de la 26 mai. La Aitemburg, „11”-le antrenat de **Ion Voica** pierde la limită (0-1), deși echipa avea în componență sa și jucători cu experiență în Divizia A (**Grigoraș, Fl. Marin, Ciocirlan, Savu, Iovănescu, Chihai, Rădulescu**). Urmind ideea și mai ales... adevărul trebuie să trecem în palmaresul lui „under 21” și participarea la Balcaniada de tineret din iunie. Pentru că, deși în Iugoslavia lotul pregătit de **I. Voica** și asistat de **C.**

„MOMENTUL VIAREGGIO” N-A FOST VALORIFICAT!

Drăgușin nu s-a numit „under 21”, el a fost de fapt o selecționată pînă la 21 de ani. Spre edificare să reamintim efectul complet: **Popa, Negru, Porăchi, Gașpar, Moisesu, Grigoraș, Purima, Caramitru, Gall, Dumitriu IV, Ștefănescu, Mihalache, Crisan, Ene, Istrătescu, Păunescu, Georgescu.** O selecționată firavă, am spune chiar incropită, care nu a putut face minuni în compania unor adevărate reprezentative de tineret, cum au fost adversarii — Iugoslavia și Grecia — în fața cărora lotul nostru a pierdut ambele jocuri în grupă cu 3-1 și 1-0. A fost o experiență amară datorată unor compromisiuri din care credem că s-a învățat, totuși, ceva...

La Festivalul mondial al tineretului și studenților de la Berlin a fost trimis un lot de 21 de ani, echilibrat cu cîțiva titulari de la „under 23” (**Anghelini, Mateescu, Băloni**), un lot care a reușit două remize în grupa preliminară (1-1 cu Bulgaria și 0-0 cu Cehoslovacia), dar a pierdut în semifinale cu 3-0 în fața țării gazdă, iar în finala pentru locul trei la penaltyuri (8-9) jocul cu reprezentativa Poloniei). Ultima acțiune a lotului de 21 de ani în anul 1973 avea ca deziderat tot un... amical, revanșă cu reprezentativa similară a R.D.G. În pregătirile din septembrie, lotul antrenat de **I. Voica** și **P. Popescu**, își are definită cit de cit structura de bază, reușite evoluții bune în compania formației „under 23” (chiar dacă pierde cu 3-0) și în fața lotului A,

cînd cedează greu, cu 2-1, după ce condusese. Iar finalul lui „under 21”, la 25 septembrie, înseamnă o victorie în fața tinerilor din R.D.G., o victorie cu 1-0 semnată în ultimul minut de **G. Sandu**. Dar meciul acela, de sfîrșit, avea să fie, de fapt, opusul frumuseții început de drum de la Viareggio. Pentru că, atunci, în septembrie, „under 21” — scria cronicarul — „a dovedit o penurie a mijloacelor tehnico-tactice, un mod greșit de organizare a jocului”. Acesta ar fi, credem, punctul de la care trebuie să pornim în '74.

Se pare însă, că „under 21” nu se va bucura de aceea atenție responsabilă atît de necesară unui lot de perspectivă. Pornim în această judecată de valoare de la calendarul internațional ca și inexistent. Și primul exemplu îl reprezintă chiar participarea din acest an la Viareggio. În lotul lotului de 21 de ani — obligat de frumoasa comportare de anul trecut — n-a putut fi alcătuit decât o selecționată de tineret, deci nu echipa cea mai bună. S-ar putea ca tinerii talentați plecați la turneul italian să depășească, prin ambiție, șansele lor teoretice de la această oră. Dar de ce să așteptăm jocul surprizelor, cînd e vorba la urma urmei, de lansarea în circuitul internațional a celor fotbaliști recomandați de ultimele sezoane? Acei jucători care nu pot evolua, deocamdată, în lotul de 23 de ani, ca să nu mai vorbim de prima reprezentativă...

DOAR ANGHELINI ȘI FL. MARIN...

O socoteală simplă ne arată că numărul jucătorilor ruși ai lotului de tineret e de peste 100! Se poate deduce, deci, că fotbalul nostru, mai ales la Divizia A, are un fond de jucători care oferă posibilități pentru selecție, că antrenorii loturilor reprezentative își pot permite să primească componența acestora de la o acțiune la alta, de la un meci la altul.

Aceasta ar fi o primă constatare. Dar mai există și... reversul medaliei: rîndul număr alit de mare de jucători, antrenorii (îndeosebi **Cornel Drăgușin**) ne-au convins că n-au reușit să ajungă, totuși, să-și formeze un nucleu de bază, cu care să lucreze în perspectivă, pentru că lotul de tineret, chiar angajat fiind într-o competiție oficială, trebuie să constituie rezervorul de cadre pentru prima reprezentativă. Avem la îndemînă două exemple în acest sens. De la Olimpiadă, pe care au disfigurat-o, polonezii au promovât în prima reprezentativă, care a făcut egalul cu Anglia și s-a calificat pentru turneul final al C.M., opt jucători de la tineret, după cum din echipa R.D. Germaniei pe care am văzut-o la Pitești și Halle 4-5 dintre componenții ei puteau lua locul titularilor din prima garnitură. Dar la noi, existînd acest „du-te-vino” la lotul de tineret, lui **V. Stă-**

nescu și **R. Cosmici** le-a fost foarte dificil ca, la reînnoirea echipei naționale, a lotului reprezentativ cu care au fost de cînd în Turcia, să apeleze la cei de la tineret. **Portarul Jivan** și **fundașul Nistor** n-au fost la acest lot. **Bălaș** a venit de la juniori direct la seniori. **Kun** are 25 de ani și nici el nu prea a știut de lotul de tineret, ca și **Broșovschi**, în ultimul timp.

Așa stînd lucrurile, dintre cei cooptați la început de an în rîndurile „tricolorilor”, se poate spune că, practic, de la lotul de tineret „sub 23 de ani” au fost promovați doar **Anghelini** și **Fl. Marin**. Trebuie să remarcăm că e prea puțin, ca să nu mai vorbim de alte ciudațenii oferite de selecție. După ce **M. Sandu** a jucat în prima reprezentativă (cu Franța), el și-a găsit loc, apoi, abia în lotul „sub 21 de ani”, pentru că acum, s-a revînt din nou lîngă **Troi, Marcu, Dumitru** și **Dinu**. Și cam așa au stat lucrurile și cu **Dudu Georgescu**... promovât mai înainte în lotul A. Au mai jucat bine la lotul de tineret **Smarandache, Alodiresel** și **Năstase** (în meciul de la Halle), **Dumitriu IV** (la Pitești și București), **Sălmăreanu II** (în meciul de la Pitești), dar toți aceștia nu au reușit încă să se impună atenției datorită inconstanței și promovarea lor în lotul A întîrzie, sau nici nu se pune în discuție...

La Halle, reprezentativa de tineret „sub 23 de ani”, a avut o comportare bună față de celelalte evoluții din campionatul european. Iată o fază din acel meci: Năstase șutează la poarta gazdelor. Foto: P. ROMOȘAN

CORNEL DRĂGUȘIN: „1974 UN PAS SPRE CÎȘTIGAREA GRUPEI”

— Dacă ar fi ca antrenorul federal **Cornel Drăgușin**, cel care răspunde de sectorul tineret să analizeze activitatea acestui eșalon în anul 1973, ce ar spune?... — Aș privi acest fenomen din mai multe unghiuri de vedere. Din punctul de vedere al introducerii în circuitul internațional al unor tineri talentați, aș fi mulțumit. Din punctul de vedere al performanțelor, firește, că nu pot fi mulțumit, deoarece și eu așteptam mult mai mult de la cele două loturi, și, mai ales, de la cel sub 23 de ani. Dacă „Under 21” a înregistrat, totuși, un succes la Viareggio, lotul de 23 de ani nu a reușit să treacă de grupa preliminară a campionatului european. Și sînt nemulțumit, mai ales de rezultatul de la Pitești,

din meciul cu R.D.G., cînd nu adversarul ne-a învins, ci noi înșine, prin supraestimarea propriilor posibilități și prin greșeli personale capitale. În jocul retur de la Halle reprezentarea a fost onorată, cred eu, dar n-am putut echilibra balanța datorită unui factor neprevăzut: arbitrajul. Și ar mai putea fi analizat acest an '73 sub un alt aspect. Mai exact în comparație cu „recolta” dată naționalei de anul '72. Atunci, de la „under 23”, **Valentin Stănescu** a convocat pentru lotul A nu mai puțin de șapte jucători (**Iordache, Sameș, Beldeanu, Băloni, Troi, Hajnal** și **Aelencei**). Din tineretul lui '73 doar **Anghelini, Dudu Georgescu** și **Fl. Marin** de la „echipa mare” (deși și **Anghel** figurează

în lotul A lărgit) și **M. Sandu** de la „under 21”.

— Nu credeți că pe la loturile de tineret au trecut, totuși, cam mulți jucători în anul trecut?

— Gîndesc că e firesc să existe o concurență pe posturi, să nu fie închise porțile loturilor. E drept, însă, că, datorită anumitor compromisiuri, au fost uneori convocați, în special la lotul de 21 de ani și jucători chemați și nechemați!

— Ce gînduri aveți pentru anul 1974?

— În primul rînd ne vom îndrepta atenția spre o selecție bazată pe criterii cît mai științifice, cît mai precise, dincolo de simplul verdict al „ochiului”, atît de relativ, trebuind să decidă criteriile psihofiziologice. Sînt convins că în această muncă de selecție un spri-

jin prețios îl vom primi din partea antrenorului federal **N. Petrescu**, un reputat specialist în metodică și instruire, ca și din partea Centrului de medicină sportivă. Noul an trebuie să înregistreze și o creștere a responsabilității fiecărui jucător tînăr, în care se investesc încredere și un fond material, direcția în care un aport considerabil îl pot aduce și antrenorii de la cluburi. Și, cum în '74 vom începe un nou campionat european rezervat formațiilor de tineret, sper ca de data aceasta să fie un pas spre cîștigarea grupei din care fac parte reprezentativele Scoției și Danemarcei, un pas care să anunțe ascensiunea loturilor de tineret.

...E de fapt ceea ce dorim cu toții!...

CALENDAR COMPETIȚIONAL

● LOTUL DE TINERET SUB 21 ANI are înscris în programul său: participarea la turneul de la Viareggio, și partide amicale cu reprezentative similare ale Ungariei, Italiei și Poloniei.

Un program care putea fi, totuși mai bogat. N-ar fi lipsit de interes, probabil, ca acțiunile lui „under 21” să preceadă pe cele ale lotului de 23 de ani care are un program oficial cu responsabilități sportive.

● LOTUL DE TINERET SUB 23 DE ANI va întîlni în aprilie, într-un joc tur-retur națională secundă a Bulgariei. Va participa apoi, în iunie, la Balcaniada de tineret, care se va desfășura în țara noastră fiind în serie cu reprezentativele Iugoslaviei și Bulgariei. În septembrie are planificat un amical cu echipa de tineret a Poloniei. În octombrie un alt amical cu Cehoslovacia și tot în toamnă va disputa un prim joc, cu Danemarca, în cadrul campionatului european.

Un program care nu se deosebește prea mult de cel din anul trecut, cînd „under 23” a susținut numai cinci partide, trei oficiale în campionatul european și numai două amicale (J). Avînd în vedere țelul și menirea acestui „rezervor al echipei naționale”, credem că programul său poate fi îmbogățit, urmînd în paralel acțiunile primei reprezentative.

„TREBUIA SĂ INTINERESC MAI MULT ECHIPA“

„Am greșit și eu anul trecut, ne spune antrenorul Sport Clubului din Bacău, COSTICĂ RĂDULESCU, deoarece trebuia să intineresc și mai mult echipa. Acum, deși momentul nu este atât de

potrivit, n-am altă soluție pentru a întări «unsprezecele» pe care-l vom alinia în campionat decât de a promova noi tineri din propria noastră pepinieră. Sper ca ei să nu mă dezamăgească“.

A APĂRUT MANEA II!

În repriza secundă a meciului de verificare, de simbră, Rapid — Steaua, în formația feroviară, pe postul de extremă stângă a fost introdus tânărul Manea care, l-a înlocuit pe Petreanu. La prima vedere, și mai ales când l-au auzit numele, mulți dintre cei aproximativ 10.000 de spectatori prezenți în tribunele stadionului Giulești, au crezut că este vorba de Manea de la Sportul studentesc, mai cu seamă că și acesta a jucat foarte multă vreme pe postul de extremă stângă, și între cei doi există o mare asemănare din punct de vedere fizic.

Manea, de la Rapid, este însă un jucător tânăr, promovat de curând în lotul primei echipe de la centrul de copii și juniori al clubului giuleștean. Buna impresie lăsată în jocul cu Steaua, dă speranțe, că tânărul Manea, va deveni în viitorul apropiat titular în formația feroviarilor. Totul însă va depinde numai de el, de modul în care se va pregăti în continuare.

IMPRESII ALE UNUI ARBITRU

Acum, în perioada înmulțirii meciurilor de verificare susținute de echipele noastre divizionare, am considerat (și nu ne-am înșelat) interesantă o scurtă discuție cu unul dintre arbitri noștri din lotul divizionar A — brașoveanul Constantin Ghiță. A arbitrat meciuri ale echipelor Steagul roșu, F. C. Constanța, Dinamo București. A văzut jucând pe Steaua. Ce impresii i-au lăsat aceste patru formații frunțate ale primului nostru eșalon?

— M-a surprins plăcut preocuparea evidentă a tuturor acestor echipe pentru jocul simplu, pentru încheierea fiecărei faze ofensive cu șut la poartă. Remarcabilă mi s-a părut apoi, strădania jucătorilor de a se angaja cu toate forțele, fără monajamente. Mi-ar plăcea să cred că această... poftă de fotbal nu se va diminua odată cu reluarea campionatului sau după primele etape ale returului. F. C. Constanța — deși a efectuat acel lung turneu în Japonia — se prezintă excelent pregătită din punct de vedere fizic, iar Vigu, Lică, Antonescu și Turcu arată de pe acum o formă sportivă foarte bună. Se pare, constanțenii sunt puși pe fapte mari în acest campionat.

Fostul portar al Steagului roșu, coechipier cu Hașoti, Proca, Mezaros, Campo, Zbircea (C. Ghiță s-a lăsat de fotbal în mai 1963)... trăind în Brașov s-a convins de seriozitatea cu care s-au pregătit, în perioada de iarnă, echipele de A, B și C din oraș, sau cele care și-au stabilit la Brașov locul de antrenamente.

Consideră returul ca fiind un examen foarte greu nu numai pentru echipe, ci și

pentru arbitri. Speră însă ca toți cavalerii fluierului să-l absolve numai cu note bune. L-a bucurat mult selecționarea lui Nicolae Răinea pentru turneul final al C. M., aceasta fiind un stimulent pentru arbitrii tineri, cărora Colegiul central trebuie să le acorde pe viitor o atenție mai mare decât până acum. Cu atât mai mult, cu cât în 1974 și 1975 se vor retrage din activitate citiva dintre cei mai buni cavaleri ai fluierului din țara noastră.

SPERANȚE

ACUM VA FI MAI GREU

C.F.R. Cluj și-a creat un adevărat renume de specialită a jocurilor din returul campionatului. Într-adevăr, feroviarilor clujeni au evoluat, de regulă, mai bine în sezonul de primăvară decât în cel de toamnă. „Acum va fi, însă, mai greu, ține să ne spună dr. C. RĂDULESCU. În anii trecuți, fiind mai puțin cunoscuți, am putut veni ceva mai tare din urmă în retur, refăcând terenul pierdut toamna. În prezent, partenerii de întrecere sînt avizate asupra noastră și își iau măsurile de precauție. Sîntem, totuși, puțin avantajați de faptul că vom juca primul meci din retur la Ploiești, unde am mai cîștigat puncte în anii trecuți, apoi următoarele două pe propriul teren, cu A.S.A. Tg. Mureș și Politehnica Iași. Dacă vom obține 4—5 puncte din aceste partide, altfel vom putea privi lucrurile în continuare“.

FOARTE MULT VA CONTA DEBUTUL ÎN RETUR

Calătorind împreună cu fotbalistii băcăuani în autobuzul care-i readucea acasă, de la Slănic Moldova, am avut prilejul de a discuta pe încheie cu căpitanul echipei EMERICH DEMBROVSHI, despre sezonul trecut, dar mai ales despre cel ce se apropie: „Ne-am pregătit slab în vară, în condițiile vitrege cunoscute, ne mărturisește el, și consecințele n-au întârziat să apară, echipa avînd o comportare necorespunzătoare în turul campionatului. Poate, însă, că situația noastră n-ar fi devenit atât de precară dacă nu s-ar fi pierdut acel meci de debut, cu Rapid, chiar la

Bacău. Acum, în iarnă, echipa s-a pregătit foarte bine și avem mari speranțe că vom reuși să evităm retrogradarea. Foarte mult va conta, însă, în această privință, debutul în retur, acel meci cu Rapid, în care va trebui să luptăm din răsputeri pentru recuperarea a cel puțin un punct din cele două pierdute anul trecut pe propriul teren, în fața aceleiași echipe. Ne-ar conveni, pentru atingerea scopului nostru, să jucăm în Giulești, unde am mai produs și altădată surprize, sau chiar pe stadionul «23 August» unde, de obicei, evoluăm, de asemenea, cu dezinvoltură“.

ÎN CITEVA RÎNDURI

● Doi dintre componenții de anul trecut ai Sportului studentesc Ion Vasile și Viorel Kraus, s-arbătorii recent în cadrul unei festivități organizate cu prilejul retragerii lor din activitatea competițională de performanță, au devenit pentru... 90 de minute adversarii foștilor lor coechipieri. Evoluind sub culorile formației de categorie „Onoare“, C.I.L. Pipera în dubla calitate de jucători și de salariați ai marelui întreprinderi bucureștene, Ion Vasile și Kraus s-au comportat ca în zilele lor cele mai bune.

Si C.I.L. Pipera a învins formația de tineret-rezerve a Sportului studentesc cu 1-0, într-un meci în care Ion Vasile a apărut tot, iar Kraus a înscris golul victoriei!

● Eveniment extrasportiv în „familia“ Petrolului: fundalul lateral al echipei ploieștene, Gruber, a devenit de curind tatăl fericit al unei fetițe. Primul care l-a felicitat a fost coechipierul său Pirvu, el însuși în așteptarea celui de al doilea copil.

● Medicina sportivă românească se bucură de un bine

merit prestigiu în Turcia. Cu ocazia turneului întreprins de „tricolori“, medicul iolului, dr. Dumitru Tomescu a fost solicitat de echipa Fenerbahce și Beşiktaş să consulte citiva dintre jucătorii acestora. De altfel, „doctorul din România“ mai operează de menise doi fotbaliști turci. Am auzit vorba despre medicul Dumitru Tomescu, acum, la început de sezon, atrăgîndu-le atenția jucătorilor noștri ca în returul campionatului să nu-i mai dea atât de mult de lucru! Jocul dur s-a rămină, undeva, uitat de toată lumea.

F.C. CONSTANȚA, VĂZUTĂ DE R. COSMOC

ROBERT COSMOC, antrenorul secund al echipei naționale, s-a aflat duminică la Constanța. Nu putea ocoli deci perimetrul stadionului „1 Mai“, acolo unde divizionara A, F.C. Constanța urma să primească replica Electricii într-o

partidă cu caracter de verificare. A doua zi dimineață, luni, R. Cosmoc ne împărtășea din impresiile sale pe marginea „amicalului“, referirile sale vizînd, bineînțeles, în principal, evoluția divizionarei A:

„Mi-a plăcut cum se mișcă în teren echipa lui Hașoti. Pe terenul de zgură, de dimensiuni mai reduse, nu se puteau face prea multe lucruri reușite în privința tehnicii. Totuși, F. C. Constanța a arătat o bună circulație cu și fără mingea, a dat drumul rapid la balon mai ales cînd fazele respective au impus-o. Îmbucurătoare rămîne, deci, capacitatea de efort dovedită de divizionara A care, ținînd cont de turneul efectuat destul de devreme în Extremul Orient, în Japonia, a trebuit să urmeze o curbă de efort cu totul specială, care a pus antrenorilor probleme dificile de rezolvat. Pînă la urmă, Hașoti și Cornăniță au gîndit cum serie la carte programul: au scăzut efortul la însoțirea echipei din turneul japonez, au efectuat o oxigenare de 12 zile la munte, după care au fost în măsură să intensifice din nou antrenamentele“.

Au fost și citiva jucători în formația F. C. Constanței care i-au plăcut în mod deosebit lui Robert Cosmoc, la sfîrșitul amicalului cu Electricia. Aceștia sînt, în ordine, Antonescu, Jurcă (complet refăcut și cu multă poftă de joc), Bălosu, Vigu, Tănase și Lică. Dar Nistor?... întrebăm noi.

UN CUPLU SURIZATOR ȘI VIGUROS

Această fotografie a fost realizată sîmbătă după-amiază, în Giulești, de fotoreporterul nostru Ion Mihăică, cu ocazia meciului de verificare Rapid — Steaua, cîștigat de feroviar cu 2—1.

Cei doi fotbaliști din imagine, doi tineri viguroși și optimiști, sînt ușor de recunoscut: FL. MARIN și GRI. GORAS.

Ei alcătuiesc, la ora actuală, unul din cele mai bune cupluri de fundași centrali din țară, anunțîndu-se drept demni urmași ai unei perechi de renume în team-ul feroviar, Lupescu — Dan Coe. După cum se știe, Florin Marin face parte din lotul reprezentativ A, în timp ce Grigoraș (deocamdată la tineret) este unul dintre primii la care, la nevoie, Valentin Stănescu se poate gîndi.

BUN VENIT, AELENEI!

După o îndelungată absență cauzată de o dublă fractură la gamba piciorului drept, AELENEI și-a făcut reîntoarea la Steaua. L-am văzut în meciul de sîmbătă, cu Rapid, cînd l-a înlocuit în repriza secundă pe Ion Ion, pe postul de extremă stîngă. A jucat destul de reținut, evitînd, în general, contactul cu adversarii, dar în ci-

teva momente, prin fentele și driblingurile reușite, ne-a amintit de Aelenei de acum doi ani, cînd incinta tribunei cu fantezia sa. Să sperăm că treptat, tînărul Aelenei își va recăpăta încrederea, va alunga teama și va deveni din nou acel jucător de finețe care i-a adus satisfacția selecționării și în lotul reprezentativ.

ACTUALITĂȚI

ECHIBE DE PESTE HOTARE EVOLUEAZĂ LA NOI

În această perioadă precompetițională, țara noastră este vizitată de mai multe echipe de peste hotare. După Ujpest Dorosa, multipla campioană a Ungariei, și Etar Timovo, clasată pe locul 3 în prima divizie bulgară, care au întreprins turnee de cîte două jocuri în România, echipa cehoslovacă V.S.S. Kosice și-a început duminică trecutul turneul, întîlnînd la

Timișoara pe Politehnica, în fața căreia a cedat cu scorul de 2—0. În continuare, fotbaliștii cehoslovaci vor juca astăzi la Satu Mare cu Olimpia, mine, la Baia Mare, cu Minerul și, în sîrșit, duminică, la Cluj, cu „U“.

Începînd de duminică, ne va vizita și cunoscuta formație pragueză Sparta, care, în primul meci, va primi, la Pitești, replica lui

F.C. Argeș. Următorii doi adversari ai Spartei Praga vor fi Petrolul Ploiești, organizatoarea turneului (la 24 februarie), și... o echipă încă nedesemnată. O altă echipă cehoslovacă, Trinec, va juca la noi, între 25 și 26 februarie, în invitația cîștigătoare „Cupei României“, formația Cluba Rm. Vilcea.

FORMAȚII ROMÂNEȘTI ÎN TURNEE

În timp ce în Capitală și în provincie unele divizionare A își verifică forțele și își pun la punct ultimele amănunte în vederea reluării campionatului, alte colege de ale lor se află, în această perioadă, în turnee peste hotare, vizînd același obiectiv: omogenizarea formațiilor pentru retur.

Politehnica Timișoara evoluează în Polonia, A.S.A. Tg. Mureș, în Albania, Politehnica Iași și Sportul studentesc în Bulgaria, Steaua în Iran, Rapid în Grecia, iar S.C. Bacău în Iugoslavia. Unele dintre aceste formații au și susținut primele confruntări.

DUMINICĂ, BOGAT PROGRAM DE MECIURI AMICALE

Apropierea reluării campionatului de fotbal se simte pretutindeni. Au rămas mai puțin de trei săptămîni pînă se va da semnalul de începere a jocurilor din prima etapă a returului Diviziei A și pregătirile echipelor noastre au intrat în faza... de finisare. Au loc numeroase meciuri amicale. Întîlnirile de pînă acum au atras mil de spectatori în tribune, demonstrînd și nerăbdarea publicului.

Duminică aceasta, programul de... verificări este mult mai bogat. Iată cîteva dintre aceste jocuri, care, cu siguranță, vor atrage atenția iubitorilor de fotbal:

Constanța: F.C. Constanța — Petrolul Reșița: C.S.M. — Universitatea Craiova
Sibiu: Soimii — U.T.A.
Tîrgoviște: C.S. Tîrgoviște — Steagul roșu Cluj: Universitatea — V.S.S. Kosice
București: Dinamo — Autobuzul Pitești: F.C. Argeș — Sparta Praga

Iată-l pe Valentin Stănescu cu cei mai tineri „tricolori“ ai săi. De la stînga la dreapta: FL. Marin (25 ani), Nistor (23), Jivan (22), Balaci (18) și Anghelini (20). Pe toți aceștia, V. Stănescu îi va urmări cu atenție în noul sezon competițional

care bate la ușa. Să sperăm că cei cinci... debutanți, care au și primit „botezul“ lotului în recentul turneu din Turcia, vor confirma așteptările prin evoluții bune la echipele lor de club. Ce părere aveți, băieți?

O ANCHETĂ PE TEME DE ACTUALITATE

Se apropie, cu pași repezi, reluarea activității oficiale. Competiția nr. 1 — campionatul — se pregătește să reîntre în drepturi sub semnul unui interes care, în această iarnă, ni s-a părut, din multe puncte de vedere, superior celui din anii precedenți.

Acesta este de altfel și motivul pentru care ne-am propus, în rândurile acestor două pagini, o scurtă incursiune printre cîțiva dintre antrenorii echipelor noastre divizionare A, invitându-i să ne răspundă, acum, cu aproximativ trei săptămîni înaintea returului, la un mic chestionar, pe tema instruirii din actuala perioadă pregătitoare de iarnă.

Întrebările, în număr de patru, le-am eșalonat într-o ordine care, într-un fel, respectă și importanța fiecăruia dintre ele în ansamblul sondajului nostru:

Și acum răspunsurile a unsprezece antrenori:

11 ANTRENORI AI FORMAȚIILOR RĂSPUND LA URMĂTOARELE Î

1. Ce metode și mijloace noi ați utilizat la echipa dv. în perioada pregătirilor de iarnă?

2. Cum apreciați turneele de iarnă, în ansamblul acestor pregătiri (loc, durată, timp, adversari, rezultate)?

3. Ce probleme deosebite aveți acum, cu privire la startul sezonului?

4. Ce impresie vă face echipa dv. la revenirea în competiție?

C. TEASCĂ (STEUAU)

1. De fapt, fotbalul mare are nevoie de idei noi, în antrenament: ceea ce ne lipsește însă, nouă în această direcție este consecvența. Pe lângă faptul că ne încălcăm propriile idei, propria experiență, mai copiem de circumstanță fel de fel de păreri neverificate. Vă reamintiți, cred, marșurile, crosurile interminabile la care au fost supuși anul trecut jucătorii divizionari pe motiv că s'apăruse o „idee” nouă...

În ceea ce ne privește, la Steaua am căutat să obținem multă atractivitate, plăcerea de a se antrena, de a juca, a jucătorilor. Prima lună s-a mers pe pregătire fizică generală și specială (condusă de prof. V. Dumitrescu), probabil apoi, zilnic, în lucrul cu balonul. Deci un fapt inedit. Mai bine zis am apelat la joc ca mijloc de pregătire fizică, la îmbunătățirea tehnicii, la însușirea tacticii și a strategiei ș.a.m.d. Și, cum perioada pregătitoare este de-abia la jumătate, vom continua cu jocuri din două în două zile, cu miză, în turneul ce-l vom întreprinde în Iran și, probabil, Liban sau Grecia.

UN FOTBAL MODERN, PRIN ANTRENAMENT INTENSIV

Apoi, nu vom abandona lucrul fizic, mai ales pentru putere (forță-viteză), în tot cursul anului, pentru că este ridicol să crezi că în cele două săptămîni la munte poți să obții altceva decît... adeziunea jucătorilor de a se antrena multe ore pe zi.

2. Consider turneele de iarnă ca ceva absolut necesar, dacă se fac în țări cu climă mai caldă și nu în țări calde sau foarte calde. Apoi, dacă derularea lor urmează o cale logică. De exemplu: după o lună de pregătire în țară, Steaua ar fi avut nevoie de un turneu de 6-7 jocuri în Turcia, Grecia, Bulgaria, Iugoslavia și apoi 2-3 jocuri cu echipe de calibru ca Ajax, Internazionale, Bayern München. Cu o săptămîină înainte de începerea returului, echipa trebuie readaptată la atmosfera din țară, jucînd două meciuri de întrecere a formei sportive. Deocamdată, „înghițim” ce pică...

3. Destul de multe, deoarece ne-am impus să jucăm un fotbal modern, iar pentru obținerea lui se cere un antrenament intensiv. Mai ales că nu ne lipsește aproape nimic din condițiile ce se cer pentru a face un fotbal elevat.

Neputînd la competiții înalte, neluînd măsuri de ordin social, stopăm creșterea adevăraților campioni. Așa că problema noastră centrală este să-i convingem pe jucători că, la clubul Steaua, fără ambiție, fără o atitudine comandată și controlată de jucătorul însuși, valoarea va rămîne undeva la periferie. Cu alte cuvinte, problema problemelor este

să creștem de urgență actori autentici și să nu mai acceptăm mimi, „actori de carnaval”!

4. Am citit în presă opinia tehnicienilor lotului cit și fișele de legătură dintre națională și club. Din ele reiese că Dumitru și Sameș ne-au reprezentat cu cinste. De aceea regret că la revenirea în țară o gripă rebelă l-a implicat pe „jucătorul nr. 1” al țării (vezi clasamentul pe 1973) să reîntre în antrenamentele echipei pînă marți 5 februarie și nu de joi 31 ianuarie cînd a revenit din Turcia. Totuși, trebuie subliniat faptul că ei au adăugat pregătiri de început, de la Brașov, plusuri serioase, confirmate la club în cele câteva antrenamente de pînă acum, dar că, mai ales, ambii jucători se numără, deocamdată, printre puținii înși care preferă munca severă în locul impropiației și că entuziasmul lor fotbalistic nu are limite!

S.T. COIDUM (F.C. ARGES)

1. Din observațiile mele, ca și ale colaboratorului meu, Atanasie Dima, am ajuns la concluzia că acele crosuri lungi, plictisitoare, nestimulative trebuie înlocuite cu alergări ciclice. Aceleași distanțe — ca în trecut, sezoane — le-am parcurs și în perioada pregătitoare recent încheiată. Diferența a fost că schimbările de

ÎMPOTRIVA CROSURILOR

ritm au apărut mult mai des. rusești, astfel, să împlinim totuși altă intensitate ceea ce propus la acest capitol. E prin modificare pe care am introdus programul nostru.

2. Cred că fiecare antrenor trebuie să organizeze — firește și în funcție de posibilitățile de perfecționare — turnee raportate la nevoile și nivelul echipei. În general sînt turnee tari, cu echipe de valoare care nu trebuie să urmărim și numai victoria ci — mai ales — să fim mulțumiți dacă echipa țigat în potențial prin acel joc am găsit elemente noi, inter în modul de a acționa al adversarului. Numai astfel, cred eu, turnee de pregătire își ating scopul. De altfel, dacă facem o retrospectivă vom constata că formațiile care au efectuat turnee puternice în perioada pregătitoare au avut și comp. multumitoare în campionat. punctul meu de vedere, sînt scut de programul de jocuri pe l-am desfășurat pînă acum. În

SCHIMBARE DE RITM, NU ALERGARE MONOTONĂ!

PENTRU CA JUCĂTORII SĂ SE AUTODEPĂȘEASCĂ

MIRCEA DRIDEA (PETROLUL)

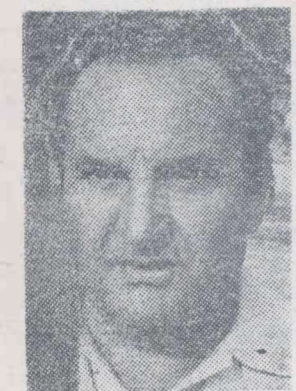
1. În iarna aceasta am introdus în arsenalul mijloacelor și metodelor de pregătire câteva elemente noi, care sper că își vor proba ulterior, în campionat, utilitatea. Concret, despre ce este vorba? În primul rînd, am renunțat la tradiționalul cros, efectuat de regulă în etapa acumulării necspecifice. În schimb, acum, jucătorii au fost puși să execute alergări pe distanțe mai mici, dar mai multe. Pe undeva ne-am apropiat, în acest fel, de antrenamentul pe intervale și, indiscutabil, de specificul fotbalului. O a doua noutate, dacă se poate numi așa, a constituit-o programul combinat de exerciții pentru realizarea sarcinilor pregătirii fizice generale. Ceea ce înseamnă că, în cadrul aceleiași lecții de pregătire, s-a lucrat într-o anumită succesiune atât pentru mobilitate, cît și pentru rezistență și forță, evitîndu-se monotonia antrenamentelor al căror conținut urmărea înainte dezvoltarea unei singure calități fizice de bază. Ideea varietății în procesul de instruire am mai concretizat-o și prin introducerea, ca mijloc de îmbunătățire a forței, a unor sedințe de inot, al căror efect pozitiv s-a resimțit evident și pe

plan psihic. La același capitol al pregătirii psihologice, rezultate deosebite de convingătoare am obținut și prin folosirea periodică a unui test, constînd dintr-o alergare contra cronometru, pe distanța de 1700 metri, cu plecarea individuală din 15 în 15 secunde, jucătorii fiind puși în situația de a „trage” singuri, de a se mobiliza la maximum, fiecare încercînd a se autodepăși. Și mulți au reușit acest lucru, chiar și dintre aceia care, la prima vedere, lasă impresia că sînt trași de grup. Cazul lui Cuperman, o veritabilă surpriză, clasat printre primii jucători din întregul lot.

2. După părerea mea, reușita unui turneu peste hotare, în perioada de iarnă, depinde de îndeplinirea următoarelor condiții: să fie plasat cam după a cincea săptămîină de pregătire; să dureze aproximativ 6-7 zile; să includă în acest interval de timp un număr de trei jocuri; locul de desfășurare a turneului să fie într-o țară apropiată, cu o climă asemănătoare celeia de la noi, dar cu terenuri aple de disputare a unor meciuri de verificare; în privința valorii adversarilor, optez pentru categoria celor puternici de la care ai întotdeauna ce învăța, caz în care este de la sine înțeles că rezultatele jocurilor din această etapă contează mai puțin, important fiind ceea ce cîștigi pe planul omogenizării și al aplicării ideii de joc proprii.

3. Nu avem probleme deosebite, de ordin material și nici disciplinar. Resimțim încă lipsa din lot a lui Cozarek, care-și satisface serviciul militar și va absenta cea mai mare parte a returului. Mai sînt ceva lucruri de rezolvat și în privința formelei de echipă, principalele noastre preocupări vînzînd investiția unui virf de atac capabil să mărească forța ofensivă și eficacitatea colectivă. Cum pînă la reluarea activității oficiale mai sînt totuși încă trei săptămîni, sperăm să găsim pînă atunci și cea mai bună soluție în definitivarea formației de bază.

I. REINHARDT (C.S.M. REȘITA)

1. Anul acesta am folosit alergările nu numai pe distanțe lungi, așa cum făceam în trecut, ci și pe distanțe mai mici și mai rapide. De pildă, cu un an în urmă băieții alergau 2x3000; de data asta au alergat, de 7 ori cîte 1500 m, ceea ce este altceva. Totul cu cronometrul în mînă,

NU „EA ÎNTÎMPLARE”, CI PARTE INTEGRANTĂ

DIN PROCESUL DE PREGĂTIRE!

I. URECHEATU (RAPID)

1. Pregătirile efectuate în această iarnă, în București, apoi la Trei brazi și din nou pe stadionul nostru de lângă Podul Grant, s-au deosebit mult de cele din perioada corespunzătoare a anului trecut, înainte de toate, nu atât prin metode noi, neîmpomenite, cît mai ales prin INTENSITATEA și VOLUMUL antrenamentelor. În 1973, la munte — după cum spunea antrenorul Belizna — s-au efectuat săptămînal doar trei antrenamente duble. Anul acesta numărul lor a fost de șase. S-a pus accent pe acele alergări cu dese rupturi de ritm, iar la sală pe circuite

de exerciții avînd drept scop îmbunătățirea forței și mobilității. Toți jucătorii aflați în lot au răspuns bine comenzilor, ei dispunînd în momentul de față de o pregătire fizică bună, corespunzătoare. După perioada montană a urmat aceea a primelor jocuri de verificare, pe parcursul cărora n-am urmărit nici un moment rezultatele, așa cum am făcut-o, în mod expres, partenerii noștri de antrenament, Progresul, F.C. Galați și Dunărea Giurgiu, a ceea din urmă jucînd extrem de dur și nervos.

2. Considerăm utile turneele de iarnă, dar nu pe cele făcute la voia întîmplării. Turneele de pregătire nu trebuie să fie mai lungi de două săptămîni. Depinde apoi unde și cînd sînt efectuate. Cred că plecarea Rapidului în Grecia, în momentul de față, este binevenită, tot așa cum această deplasare — pe parcursul căreia vom întîlni adversari, care să stimuleze echipa — trebuie încheiată cu cel puțin 15 zile înainte de startul returului, cînd este bine ca fiecare echipă să se afle la ea acasă. Orice turneu este folositor dacă face parte integrantă din procesul de pregătire, așa cum l-am gîndit, dacă se materializează în perioada planificată dinainte.

3. Nu avem probleme deosebite. Clubul s-a străduit și ne-a condiții bune de pregătire. Am și îmbunătățim substanțial atmosfera de lucru. Între jucătorii mai există fricțiuni, toți au înțeles că trebuie să se pregătească conștient. Am reușit să organizăm acțiuni atractive, împreună cu liile jucătorilor, fapt care a contribuit la o mai mare apropiere ei. De altfel, Rapidului, care are lot destul de valoros, nici nu-l buie altceva. Excepția de natură disciplinară despre care s-a scris (Bartales) este deja depășită, e telegînd să se integreze programul de pregătire și vieții sportive. gura noastră dorință, a mea și a legului meu, Belizna, este să lăsați să lucrăm în liniște, promtutur celor ce îndrăgesc Rapid în retur, echipa lor favorită nu mai dezamăgi, așa cum a făcut-o prima parte a campionatului.

4. Florin Marin a venit bolnav la lot. A trebuit să facă tratarea câteva zile, după care și-a reluat pregătirile. Răducanu s-a învînat din turneul efectuat în Turcia, așa cum a plecat. Se pregătește stîncios; eu unul nu am ce reprogez.

DIVIZIA A EBĂRI:

de orice natură,
lămini înaintea
retur?

at jucătorii din
lor de la lotul
ix?

LUNGI, MONOTONE

ecurilor sau echipele noastre — și u... ferit de partenerii din rima divizie — am jucat până acum două ori cu Etar — la Tirnovo și Pitești — am întâlnit pe PAOK alonic și duminică vom primi, pe partea Praga. Trei echipe de un excelent potențial, care ne-au solicitat în plin. Exact ce ne interesa. Sper, și mai departe, deci în cele două săptămâni care mai rămân până la rima etapă, să putem pune pe picioare un program asemănător. Conducerea clubului nostru a făcut și o deosebită eforturi în această rivință.

3. Din fericire nu am greutăți ieite din comun. Ne-au ocolit și accidentările; doar Dobrin, care a contractat o puternică gripă în timpul arnului la Istanbul, și Mustăcea — care a suferit o ușoară accidentare — au fost indisponibili în ultima perioadă de timp. Dacă am fi fost în fin campionat, ei ar fi putut să oaze chiar în partida cu PAOK, de iercură trecută. Am preferat însă a le asigură o tihnă și totală re-acere. Beneficiem mai departe de idul argument pe care îl reprezintă formația de bază a lui F.C. rgeș, desemnată de multe campioate și paralel, am utilizat masiv — oc de joc — grupul de tineri care —a impus. În fruntea acestuia sint Moisesescu, Bureea, Nedeleu. Vom stăui și cu Zamfir, virf rapid — alcară în jur de 11 secunde pe suta de metri — și întreprinzător. Cu el se otrece, într-un fel, mica dramă a ui Bălan: spectatori îl adoptă cu greu și, se înțelege, are dificultăți n a arăta, cu adevărat, ce poate. Dar sint convins că — până la urmă — va reuși!

4. Dobrin a suferit cum spuneam, de o gripă, așa că nu pot să apreciez randamentul său după revenirea de a lot. Troi a crescut constant și sigur ca formă. A evoluat, în meciul cu PAOK la un nivel excelent. Nu am constatat nimic anormal în randamentul lui în perioada revenirii de la lot.

TURNEE FERME, PERFECTATE DIN TIMP

C. RĂDULESCU
(S. C. BACĂU)

1. În anii trecuți, obișnuiam ca după numai aproximativ o săptămână de la reunita jucătorilor și reluarea antrenamentelor să plecăm la munte pentru efectuarea celei de a doua etape — mult mai dificilă — a pregătirilor de iarnă. În acest an, însă, am prelungit la două săptămâni perioada de readaptare a organismului la efort. Astfel, în momentul trecerii la stagiul de pregătire montană, jucătorii s-au dovedit mai apți a face față solicitărilor sporite la care au fost supuși.

Tot spre deosebire de procedeele din anii anteriori, în această etapă a pregătirilor la munte am mai renunțat la clasicele crosuri, punând accentul pe alergări mai scurte, într-un ritm mai susținut. Pe de altă parte, am îmbinat antrenamentele în aer liber cu cele efectuate la sală

TURNEELE NU TREBUIE SĂ DEVINĂ DEPLASĂRI DE AGREMENT

D. NICULAE-NICUȘOR
(DINAMO)

1. Ca principate mijloace am folosit antrenamentele cu intensități variabile, în circuit, individualizat, specializări pe posturi și cupluri cu mijloace specifice compartimentului. În prima etapă, care a început la 6 ianuarie și a durat două săptămâni, am pus un deosebit accent pe alergări de durată maximă și medie, alergări de viteză pe distanțe variind între 20—100 m, exerciții de gimnastică, la sol și la aparate, ca și intercalarea unor jocuri complementare, ca baschet și handbal. În toată această perioadă am folosit și mîngea, alit pentru reimpresărea deprinderilor tehnice, dar mai ales ca stimulent. În etapa a doua, pe lângă mijloacele folosite pînă atunci, în programul de instruire, ponderea au avut-o alergările pe distanțe medii și scurte, cu sprinturi repetate, totul pentru îmbunătățirea rezistenței în regim de viteză. Am folosit deoseori, jocurile pe spații restrinse, cu număr redus de jucători: 5—5 sau

6—6. Totodată am pus un mare accent pe combinațiile tactice executate de 3—4 fotbaliști, exersate sub diferite forme — cu și fără adversar activ, totul încheiat cu șut la poartă.

2. În a doua parte a perioadei pregătitoare de iarnă consider că sint necesare turnee în țările cu climă identică cu cea din țara noastră existentă în perioada competițională (între lunile aprilie—octombrie). O-pinez ca aceste turnee să aibă o durată de 10—15 zile și să cuprindă cel puțin 3—4 jocuri. Aceste deplasări își ating scopul numai în condițiile în care se întâlnesc adversari valoroși care să pună probleme deosebite jucătorilor noștri. Altfel ele nu-și au rostul devenind deplasări de agrement. După părerea mea, în aceste turnee rezultatul trebuie să intereseze mai puțin; este necesar să se urmărească, în special, omogenizarea formației, repetarea și aprofundarea ideli tactice preconizate.

3. De cînd am preluat echipa, de la data de 6 ianuarie, nu am avut probleme de ordin disciplinar. Am fost respectat și înțeles de jucători; ei s-au încadrat în program și l-au executat întocmai, adaptîndu-se peste așteptări la efort. Am fost sprijiniți din toate punctele de vedere de conducerea secției pentru ca activitatea să se desfășoare în cele mai bune condiții.

4. Nu am putut să-mi formeze o părere despre Dinu, intrucit, el a revenit din turneul din Trucia gripat, fiind nevoit să absenteze la mai multe antrenamente. Dudu Georgescu s-a prezentat corespunzător fizic, participînd activ la procesul de instruire. Consider că lipsa celor doi nu a afectat cu nimic intențiile noastre pentru retur.

JUCĂTORILOR NOȘTRI LE LIPSESC, ÎN PRIMUL RÎND, FORȚA ȘI REZISTENȚA

TR. IVĂNESCU
(JUL)

1. Ar părea poate bizară orientarea metodică a echipei noastre din această iarnă. Dar acesta este adevărul și așa ne-am propus să facem: 90 la sută pregătire fizică, pe aproape întreaga perioadă pregătitoare, mai precis pînă la 20 februarie. De ce? Pentru că am considerat că ceea ce lipsește în primul rînd jucătorilor noștri — și-și departajează pe planul performanței de fotbalul internațional avansat — este forța și rezistența. Tocmai de aceea am pus accentul pe aceste două foarte importante calități fizice de bază, renunțînd în bună măsură chiar la

lucrul cu mîngea, pe care l-am limitat la strictul necesar redobîndirii deprinderilor tehnice. Explicabil, în aceste condiții meciurile de verificare pe care le-am susținut pînă în prezent nu s-au soldat cu rezultate în măsură să ne satisfacă. Faptul are acum, o importanță minoră. Principalul este ca noi să fim în plenitudine a posibilităților în competiție. Și credem că vom fi, muncind în continuare așa cum am muncit și pînă acum.

2. Ne-ar fi de mare utilitate un turneu de cîteva jocuri peste hotare, în jurul datei de 20 februarie, pe care o consider optim încadrat în programul nostru specific de pregătire din acest an. Preferințe? În primul rînd, Iugoslavia, țară cu o climă convenabilă nouă și mai ales cu un fotbal bun, care-ți oferă adversari capabili să te solicite și de la care poți să și înveți.

3. În legătură cu problemele echipei, înaintea reluării activității oficiale, aș putea spune că stăm foarte bine cu starea disciplinară și îngrijorător cu baza materială. Referindu-mă la aceasta din urmă este de menționat faptul că, în prezent, nu avem la Petroșani un stadion corespunzător unei divizionare A și nici spațiul de antrenament și instalațiile anexe necesare; că situația echipamentului și a mingilor este și ea cu mult sub nivelul cerințelor. În privința stadionului există un proiect de construcție a unui nou, pe locul celui actual. Ceea ce înseamnă că dacă lucrările vor începe în primăvara acestui an — și este posibil acest lucru — vom fi obligați să jucăm meciurile de acasă în retur pe teren neutru. Probabil la Hunedoara sau Deva. Și asta ar fi încă o problemă care ne-ar pune multe alte... probleme.

N. PROCA
(STEAGUL ROȘU)

1. În această perioadă am verificat și îmbunătățit unele mijloace pe care le folosesc de vreo doi ani în pregătirea echipei. Este vorba de exerciții complexe, care sînt solicitate din plin, organismul, în mai multe direcții în același timp. De pildă, forța și rezistența. Apoi, am introdus jocul cu mîngea încă din prima parte a perioadei pregătitoare, concomitent cu sporturi complementare (handbal, baschet, minifotbal), punînd accentul pe forța de angajare a jucătorilor fie pentru a cuceri balonul, fie pentru a rămîne în posesia lui. Față de anii

SA NU EVITĂM ȚĂRILE CU FOTBAL AVANSAT

TOMA JURCĂ
(U.T.A.)

1. N-aș putea să afirm că am folosit, în această perioadă, metode și mijloace cu totul noi. În schimb am apelat, cu toată încrederea, la arsenalul clasic din cadrul căruia metode ca acelea ale intervalelor, a circuite-lor, repetării și izometrice ne-au oferit posibilitatea unei instruirii, cred eu mai bune decît în anul trecut. Aceasta și pentru faptul că am beneficiat de condiții de lucru îngreuiate (zăpadă mare, urcuș și coborîre), de un teren foarte variat la altitudine, avînd de-acum și o mai mare experiență în ce privește organizarea ateliereilor, încărcătura, dozarea efortului și a pauzelor dintre intervale. Aș putea spune că, în iarna aceasta, am parcurs, în total, o distanță mai mare de kilometri decît în iarna trecută. Acum, însă, alergările s-au efectuat pe distanțe mai mici. Așa de pildă, în elapa acumulărilor montane de la Predeal, drumul de la vila Rosmarin la cabana Trei brazi, de aproximativ 5.000 metri, a fost parcurs în două etape: prima, de 2.500 metri, după care s-a luat o pauză, pentru înregistrarea pulsului, alergarea continuînd apoi pe fondul unei oboseli fiziologice cu cea de a doua

etapă de 2.500 metri. În acest fel s-a urmărit și a fost realizată pregătirea organismului pentru adaptarea la rezistența specifică.

2. Personal sint adepții turneele de iarnă, dar cu o condiție; organizarea acestora numai în țări cu fotbal avansat. Aceasta constituie un stimulent pentru jucători și, în același timp, le oferă posibilitatea îmbogățirii cunoștințelor proprii. Este bine ca turneul să se efectueze în etapa a doua a perioadei pregătitoare și să se încheie, oricum, cu cel puțin zece zile înaintea reluării activității oficiale, aceasta pentru ca să existe posibilitatea reaclimatizării jucătorilor la condițiile de acasă, mai ales în cazurile în care deplasările se fac în țări cu o climă deosebită de a noastră. În privința rezultatelor imediate ale turneului sint de părere că și acestea au importanța lor. Pentru că, în fond, peste hotare noi reprezentăm țara și nu ne poate fi indiferent dacă sîntem învinși de o formație de prima mînă sau de una necunoscută.

3. U.T.A. nu are la această oră probleme deosebite, dificil de rezolvat. Alit pe plan material, cit și disciplinar sau organizatoric. Într-un fel putem spune că sîntem puțin și favorizați pentru că, la Arad, clima permite, în această etapă a jocurilor de verificare, menținerea terenurilor în bune condiții de folosire. Ceea ce înseamnă un mare cîștig.

4. De multă vreme echipa noastră nu a mai dat jucătorii la lotul reprezentativ, așa cum s-a întîmplat în această iarnă. Prezența în rîndurile "tricolorilor" a doi fotbaliști de la U.T.A. (Kun și Broșovschi) a constituit un stimulent pentru întregul colectiv și în primul rînd pentru cei în cauză. De aceea, odată cu revenirea selecționabililor la club, munca de instruire a acestora a cunoscut — și sper să cunoască în continuare — un mare impuls.

DIFICULTĂȚI DIN CAUZA INDISPONIBILITĂȚILOR

DR. C. RĂDULESCU
(C.F.R. CLUJ)

1. Urmînd unei mai lungi perioade de adaptare a organismului la efort (așa cum procedăm, cu bune rezultate, de cîteva ani încoace), etapa pregătirilor montane ne-a oferit posibilitatea efectuării aproape zilnice a trei antrenamente, în cursul cărora am folosit metode și procedee inedite (cel puțin în cazul echipei noastre), cu eficiență vizibil sporită. Așa, de pildă, am urmărit creșterea rezistenței generale prin metoda alergărilor cu intervale, pe segmente diferite și în ritm diferit (demifond, viteză, fond, apoi din nou viteză, fond și iar viteză, în total cam 4.000 de metri la fiecare sesiune). Pentru sporirea rezistenței în viteză am utilizat metoda celor „45 de secunde” (care constă, de asemenea, în alergări în alternanță, cu schimbarea ritmului). Am mai solicitat jucătorii, printre altele, la efectuarea de alergări în apnee (cu toracele blocat), pînă la 35 de secunde, precum și de sărituri înlăn-

țuite (cinci feluri de exerciții cu cinci repetări). Noutățile nu au lipsit, însă, nici în privința pregătirii tehnico-tactice, procedeele folosite mărind interesul și apetitul jucătorilor la antrenamente.

2. Turneele de iarnă sint binevenite dacă se respectă anumite condiții (de loc și de timp) în efectuarea lor. Astfel, este de mare utilitate un turneu într-o țară cu o climă apropiată de a noastră, care să-ți ofere parteneri puternici și care să fie plasat în perioada precompetițională, lăsîndu-ți însă după încheierea lui un răgaz de cel puțin 10 zile pînă la reluarea campionatului. Desigur că orice turneu peste hotare presupune și o încărcătură suplimentară, motiv pentru care echipa noastră — aflată în fața unui retur ce se anunță foarte dificil — a preferat în acest an să rămînă acasă. Ne-a determinat să optăm pentru această soluție și faptul că într-un asemenea turneu ar fi plecat un număr ceva mai restrîns de jucători decît acela pe care îl pregătim noi, acum, în vederea campionatului.

3. Singurele dificultăți de care ne putem plînge sint legate de absența fortuită din timpul pregătirilor (în anumite perioade) a unora dintre jucători. Astfel, Vișan — care a suferit de o afecțiune oculară — a fost internat în spital trei săptămîni și efectuează acum un program special de pregătire pentru a recupera rămînera în urmă. Oarecum asemănătoare au fost și cazurile lui Cojocaru și Tegean — accidentați în timpul antrenamentelor din sală. Iar Katoa — care a urmat un tratament la Băile Felix pentru recidiva accidentului său la gleznă — se va integra în pregătire de abia în aceste zile.

JUCĂTORUL TREBUIE SĂ ÎNȚEAGĂ CE I SE CERE

trecuți, în prima perioadă am făcut nu numai pregătire fizică, ci am jucat și fotbal normal, două reprize a cîte 45 de minute. O dată sau de două ori pe săptămînă, întreg lotul a făcut înot la un bazin acoperit, ceea ce a constituit atit un divertisment — relaxare, cit și o completare a pregătirii fizice generale. Am insistat mai mult ca altă dată asupra problemelor teoretice privind, în special, orientarea în joc. Cu alte cuvinte am căutat să-i fac pe fotbaliștii mei să înțeleagă DE CE li se cere ca într-un anumit moment să facă o anumită manevră tactică. Mai mult ca altă dată m-am axat și asupra pregătirii psihologice specifice, de meci, și asta pentru că Steagul roșu este acum, în general, o echipă lină. 2. După părerea mea, un turneu de 12—14 zile în care să se facă antrenamente zilnice și să aibă loc trei jocuri, cu revenirea în țară la o săptămînă — zece zile înaintea reluării campionatului pentru readaptarea la condițiile noastre climatice, este foarte nimerit. Dar asta numai după ce a avut loc perioada de pregătire, avînd un minimum de zece zile de antrenamente specifice. Pentru Steagul roșu, datorită condițiilor existente la Brașov, un astfel de turneu este necesar. Cu toate acestea Steagul roșu

este singura echipă din prima divizie care nici anul trecut și nici anul acesta pînă în prezent, nu a disputat vreun meci internațional. Sint — în cazul unui turneu peste hotare — pentru jocuri cu adversari la nivelul pregătirii echipei ce efectuează deplasarea.

3. Sint cîteva probleme care ne frămîntă. Mai întii de toate — terenul, complet desfundat și unde pregătirile nu se pot face în condiții normale. De aceea aveam nevoie de un turneu. Din punct de vedere disciplinar — nimic de semnalat. La pregătirea din Polană toți băieții s-au comportat exemplar și am fost foarte mulțumit de rezultate. În schimb, de cînd am coborît la Brașov, lucrurile nu mai merg la fel de bine datorită condițiilor sub nivelul primei divizii oferite de club, și de orașul pe care îl reprezentăm în cel mai important campionat al țării. Efectivul este complet, cu excepția lui Adamache, suferînd, și Naghi aflat la lotul de tineret.

4. Anghelini s-a înapoiat de la lot puțin sub nivelul cu care mă obișnuise. Cauza cred că este oboseala și schimbarea climei. Din aceste motive i-am prescris un program special de antrenamente.

ȘI DIVIZIONARELE B SE PREGĂTESC PENTRU STARTUL RETURULUI!

La 10 martie, deci cu o săptămână după Divizia A, se va da startul returului în divizia secundă. Cele 54 de formații din acest eșalon își desfășoară în ritm din ce în ce mai susținut pregătirile în vederea prezentării în cit mai bune condiții la startul noului sezon.

În această pagină, vă prezentăm aspecte culese din diverse tabere, din toate cele trei serii:

OLIMPIA SATU MARE SPERĂ SĂ-ȘI PĂSTREZE POZIȚIA

Faptul că Olimpia Satu Mare este lideră de toamnă a seriei a III-a n-a provocat în rândurile jucătorilor și suporterilor ei o stare de euforie. Dimpotrivă, cu toții au fost preocupați ca în perioada de vacanță să fie luate măsurile cele mai adecvate pentru ca echipa să se comporte cit mai bine în primăvară și astfel să-și mențină primul loc.

Pentru realizarea acestui obiectiv, preocupările au fost îndreptate spre asigurarea unor condiții optime de pregătire a jucătorilor, spre ridicarea la un nivel mai bun al jo-

cului formației. Acum, cînd a început număratoarea inversă, sătmărenii sînt încrezători în forțele lor, fiindcă de cînd au reluat antrenamentele ei au lucrat cu multă constinciozitate. În prima etapă, antrenorul GH. STAIU a pus accentul pe pregătirea fizică, fapt realizat în special în perioada 18 ianuarie — 3 februarie, cînd pregătirile au avut loc la stațiunea Izvoarele.

Pînă la reluarea activității competiționale oficiale, în program sînt prevăzute mai multe partide amicale, la Satu Mare și în alte orașe.

„Într-o perioadă de zece zile, 17—27 februarie, vom susține trei meciuri de verificare la Bistrița, P. Neamț și Suceava. Vreau ca elevii mei să fie în formă chiar din start, ca să putem depăși pe toți adversarii noștri, care au același scop, acela de a promova în Divizia A”, ne spunea recent antrenorul Olimpiei.

ANTRENORUL STADEL SOLICITĂ SPRIJIN PENTRU MINERUL MOTRU

Minerul Motru, clasată, la încheierea turului, pe ultimul loc în seria a II-a a Diviziei B, nici nu se gîndește la... retrogradare. Mai mult, antrenorul echipei, GHEORGHE STADEL, este convins că, încă din primele etape ale returului, Minerul va sălta cîteva trepte în clasament.

„Facem tot posibilul pentru a rămîne în „B” — ne spune el, cu puțin timp în urmă. Cei mai mulți dintre jucătorii aflați în lot s-au pregătit și se pregătesc permanent, conștiincios, convinși fiind de faptul că returul va fi o încercare deosebit de grea. În schimb, au existat și cîteva — Lupulescu, Pokjron, Martinovici, Gutuie, Manea — care n-au înțeles să respecte întocmai programul stabilit. Aș vrea să cred că într-o vreme conducere a asociației mă va ajuta să-i pun la punct. Cu jumătăți de măsură nu vom reuși să ajungem prea departe”.

PROGRESUL BRĂILA ȘI PĂRĂSIREA ZONEI ÎNCERTITUDINII

De la 1 ianuarie 1974, Progresul Brăila are un nou antrenor: GHEORGHE TIMAR. Fostul secund al dinamoviștilor bucureșteni a preluat frîrul Progresului cu dorința fermă de a scoate din anonimatul „B”-ului o echipă care și-a obținut suporterii cu succese și eșecuri dintre cele mai neașteptate.

— Am vrut mai întîi — ne spunea, recent, la Buzeni, antrenorul Timar — să mă conving de capacitățile fizice ale jucătorilor din lot. M-am convins și convingîndu-mă am renunțat la o serie dintre ei. Mă veți întreba, desigur, cu cine-i voi înlocui? Sau mai bine spus, cu cine i-am înlocuit? N-a fost deloc greu, pentru că la Progresul există destui jucători tineri, cărora merită să li se acorde încredere. De altfel, aproape an de an, în lotul național de juniori a existat și cite un brăilean de la Progresul. Anul trecut a fost Iuga, anul acesta Cotigă II și Motoc. Ultimii doi sînt juniori de reul talent, dornici de promovare, în care mi pun mari speranțe, ca, de altfel, și în fostul stelist Radu Dan. Alături de ei, figurează în lotul Progresului și cîteva jucători cu mare experiență. Este vorba de Plugaru, Gheorghidă, Savancea.

— Ce-a însemnat... „Buzeni” pentru Progresul Brăila?

— O perioadă de pregătire cum — o afirmă jucătorii — n-au făcut niciodată de cînd se știu. S-a muncit mult, fără rabaturi, într-o disciplină exemplară. Acumulările care s-au realizat sper să ne ajute să părăsim zona incertitudinii clasamentului pentru a putea lucra, în continuare, în liniște, pentru a face să se vorbească frumos, din nou, după mulți ani, de fotbalul brăilean.

LA C.S.U. GALAȚI, PROCESUL DE ÎNTINERIRE CONTINUĂ

În aceste zile, pe terenul „Valea Grădinei” din Galați își desfășoară antrenamentele jucătorii echipei C.S.U. Preocupările antrenorului ION ZAHARIA se îndreaptă spre întinerirea formației pentru retur. De fapt, încă din toamnă, a fost titularizat Pastia, promovat de la echipa de juniori. În continuare, tehnicianul formației gălățene își pune mari speranțe în alți doi tineri. Este vorba de fundasul central Preda și de atacantul Iuscă, ambii proveniți tot de la juniori.

Locul 7 ocupat la sfîrșitul turului este mulțumitor. Cu toate acestea, există premisele unei comportări superioare în sezonul de primăvară. Procesul de întinerire a formației, căutările unui „11” de bază, omogen, cu prilejul meciurilor amicale

UN ANTRENOR BULGAR, DESPRE PROGRESUL BUCUREȘTI...

Progresul București este gata de start. Antrenorul Mateianu și-a pregătit foarte bine echipa din punct de vedere fizic, s-a stabilit deja asupra „11”-lui titular. Noua idee de joc (cu libero) a început să fie înțeleasă și asimilată de jucători. Avem chiar impresia că Progresul a intrat în formă prea devreme. Rezultatele formației în meciurile de pregătire confirmă afirmația noastră (în amicalele de pînă acum fotbalistii din str. dr. Stăncu au reușit două victorii pe cit de surprinzătoare pe atît

de meritate: 2—1 cu Rapid și tot 2—1 cu Etar Tirnovo — formație clasă pe locul 3 în primul campionat al Bulgariei). Progresul București este, deci, gata de start. Dar campionatul nu va începe decît în ziua de 10 martie... Mateianu a sesizat, desigur, prematură atingere a unei forme și dispoziții de joc pe care le dorește atît de mult în campionat. De aceea, tîndrul și entuziasmul antrenor va coborî puțin curba efortului, urmînd să o ridice, apoi, la cotele corespunzătoare, pentru a abor-

da în maximum de formă primul meci de campionat, cu Șoimii Sibiu.

În finalul acestei succinte „radiografii Progresul”, considerăm interesant să inserăm impresiile antrenorului echipei Etar Tirnava Apostol Ceacevski: „Am fost plăcut surprins de replica Progresului. Partenerii noștri sînt foarte bine pregătiți fizic, fapt ce le-a permis să ne domine net în a doua parte a meciului. Mi-au plăcut în mod deosebit trei jucători, pentru tehnica și luciditatea lor: Dinu, Grama și Moraru”.

BUCUREȘTI. O secvență din întîlnirea amicală internațională dintre Progresul București și Etar Tirnovo, încheiată cu scorul de 2—1 în favoarea bucureștenilor.

SONDAJ-FULGER CU TREI PERSONAJE

Am avut ocazia să-i întîlnim pe trei dintre antrenorii formațiilor din seria a III-a. Dorind să avem, cit de cit, opiniile lor asupra reușitelor în două direcții — jucători și arbitri

— i-am rugat să ne răspundă, telegrafic, la următoarele întrebări:

1. Care sînt fotbalistii care le-au plăcut cel mai mult în prima jumătate a campionatului? 2. Care arbitraje i-au satisfăcut? Iată numele interlocutorilor și răspunsurile lor:

FLORIN HALAGIAN (Minerul Baia Mare): „1. Colnic (F.C. Bihor) și Naom (Olimpia Satu Mare) din alte echipe, Condruce și Crișan din propria formație. 2. Arbitrajul lui Victor Pădureanu în jocul cu U.M. Timișoara”.

V.LIPOCZI (U.M.T.): „1. Există un mijloc de deo-

sebită clasă în serie. Keizer, de la Victoria Carci. Și are numai 19 ani! Din formația noastră am credea că Filip va ajunge un portar redutabil. 2. Arbitrajul lui Marin Stelian (Sighișoara) la meciul cu Industria sîrmei C. Turzii”.

GHEORGHE CODREANU (Minerul Anina): „1. Cred că mai experimentați Both și Helvei și tînarul Toth, toți trei de la Olimpia Satu Mare, sînt printre cei mai valoroși jucători ai seriei. 2. Arbitrajele prestate de N. Mogoroșe (Craiova) și S. Drăguli (Tr. Severin) mi-au părut ca cele mai reușite”.

LA TELEFON LADISLAU VLAD, ANTRENORUL MUREȘULUI DEVA

— Alo! Clubul Mureșul Deva?

— Da.

— Cu antrenorul Ladislau Vlad, vă rugăm.

— Imediat. Tocmai acum a intrat pe ușe. E gripat, are temperatură, dar a condus și astăzi ședința de pregătire a echipei noastre.

— La celdălt capăt al firului se face auzită vocea fostului jucător al Progresului Oradea și Minerului Baia Mare.

— Vă aflați în a doua etapă precompetițională. Sînteți mulțumit de nivelul acumulărilor?

— Mă declar chiar foarte satisfăcut. Am avut condiții optime de pregătire aici în localitate, jucătorii au răspuns solicitărilor la efort, și pot afirma că privim cu optimism partidele din retur. Acum, pe fundamentul unei pregătiri fizice superioare, nu ne rămîne decît să insistăm în privința omogenizării formației de bază. Pînă la 10 martie avem perfectate 13 jocuri de verificare.

— Cum explicați faptul că ați încheiat turul cu un golaveraj atît de slab?

— Este adevărat, am primit 19 goluri și am înscris doar 17. Explicația este una singură. Aproape jumătate dintre ele le-am primit în două jocuri: 0—3 la Oradea cu Olimpia și 0—4 la Lugoj cu Vulturii, cînd echipa a prestat un fotbal sub posibilități. În rest, eșecuri la limită. Mai supărat sînt pe înalțagi, care evită contactul cu fundașii adversi și din această cauză au fost lipsiți de forță de pătrundere și incisivitate.

— Speranțe pentru retur?

— Ne-am întinerit lotul cu trei juniori de la centrul nostru: fundasul Rebeș, mijlocasul Dubinciu și atacantul Hărăgan. Au plecat, în schimb, ambii fundași centrali, Grama, la Progresul București și Mircea Marian, la Dinamo. Nu este ușor să te cauți înlocuitori, dar pînă la urmă sper să găsesc o soluție. Gîndindu-mă la faptul că sîntem debutanți în Divizia B, pentru retur ne-am propus îmbunătățirea jocului de ansamblu în vederea ocupării unui loc în mijlocul clasamentului. Apoi, în ediția următoare, vom fi mult mai pretențioși.

LA RM. VILCEA, CORNELIU NICOLAE PE URMELE LUI GOJGARU

De cîteva timp, în linia de atac a defindtoarei „Cupei României”, Chimia Rm. Vilcea, a apărut un nou jucător. Este vorba de Corneliu Nicolae, transferat de la formația I.C.S.I.M. din campionatului „Onoare” al municipiului București. Vilcea de reacție, plasamentul, mobilitatea și ușurința de a demarca au făcut ca la cei 19 ani impli-

niți (născut la 27 august 1954) să fie promovat într-o categorie superioară. Antrenorul Gh. Nuțescu este încrezător în posibilitățile acestuia și speră că tricoul cu nr. 9 (ce a aparținut lui Gojgaru) a încăput pe mîini bune. Să vedem, însă, ce va oferi acest retur de campionat.

HVIDOVRE I. F. PENTRU A DOUA OARĂ CAMPIONĂ A DANEMARCEI

În mica Danemarcă, titlul de campioană pe anul 1973 (datorită condițiilor climatice, în această țară campionatul se dispută primăvara-toamna) a revenit formației HVIDOVRE I.F., un vechi nume nordic pe care cei mai mulți dintre danezi nici nu-l pot pronunța literar. Echipa își are sediul în cartierul sud-vestic al capitalei (Jări, cartier denumit, și el, Hvidovre. Primul titlu l-a cucerit cu șapte ani în urmă, iar anul trecut a intrat pentru a doua oară în posesia lui.

Până la un anumit punct, reușita echipei constituie un fapt ieșit din comun dacă ne gândim că, la terminarea turului, ea se afla pe locul al treilea din... coada clasamentului, acumulând doar nouă puncte. La terminarea întrecerii avea în total 27! O evoluție ascendentă asemănătoare, au mai avut și Randers Freja (de pe locul 9 în tur, pe cel de-al doilea în retur) și K.B. Copenhagen (de pe 5, pe 3).

În schimb, o comportare nesatisfăcătoare au avut Akademisk Bold Klub (la terminarea turului se afla pe locul 3; la sfârșitul campionatului clasându-se a 11-a, a retrogradat...) și Aarhus G.F. (pe locul 5 la sfârșitul primei jumătăți a competiției, a terminat pe ultimul, 12, fapt care i-a adus retrogradarea).

Deci, în ediția din 1974 a Cupei campionilor europeni, Danemarca va fi reprezentată de Hvidovre I.F. Rămâne de văzut ce fotbalisti vor mai face parte din 11-le de bază, deoarece Hvidovre este recunoscută prin fluctuația de jucători. De la acest club pleacă neîncetat fotbalisti la diferite echipe din țările Europei Occidentale sau în Suedia vecină.

Unul dintre cei mai buni, despre care s-a vorbit în tot cursul campionatului, a fost atacantul Hans Aebch, de la Hvidovre, care anul trecut a înregistrat un record personal: în cele 22 de meciuri a înscris 28 de goluri, fapt care a dus la angajarea sa în Belgia. O contribuție serioasă la cucerirea titlului au mai avut-o Steen Knudsen, reîntors de la echipa suedeză Eskilstuna, și Kurt Stendahl, revenit de la formația austriacă Sturm Graz.

O echipă tipică de cupă este socotită în Danemarca, Randers Freja. De altfel, ea a cucerit Cupa și a fost o adversară periculoasă pentru Hvidovre în campionat, clasându-se, în final, pe locul secund, doar la un punct în urma câștigătoarei titlului.

În locul celor două retrograde, Akademisk și Aarhus, în prima divizie au promovat două formații de pe aceeași insulă pe care se află Copenhagen, și anume Holbaek și Slagelse.

Ca și în anii precedenți, și în ediția de curând încheiată o influență puternică asupra performanțelor echipelor a avut-o acel, așa cum am mai arătat, continuu du-te vino al jucătorilor: cînd acasă, cînd în străinătate. Astfel, Aalborg a avut o comportare foarte bună datorită revenirii lui Mink Jensen de la P.S.V. Eindhoven (Olanda). Un exemplu cu totul opus l-a dat Frem Copenhagen care a înregistrat cele mai bune rezultate în prima parte a campionatului. În retur ea a fost slăbită prin plecarea lui Fransen la clubul olandez Nijmegen și a portarului Hansen la o echipă din Spania. Cu chiu, cu vai, a scăpat Frem de la retrogradare...

Pentru a pune capăt acestor peregrinări ale jucătorilor, ca și datorită apropiirii calificărilor pentru Campionatul European (Danemarca este în aceeași grupă cu România), o comisie specială a elaborat un memorandum prin care se preconizează să fie stabilită o categorie a jucătorilor „neamatori”, adică să poată fi realizat un contract între jucători și club, lucru destul de greu dacă ne gândim că organizațiile sportive daneze nu vor să renunțe la tradiționalul lor amatorism (N.B.)

INCURSIUNI PE ALTE MERIDIANE AYALA A PLECAT ÎN CĂLĂTORIE...

Ruben „Raton” (în românește: șoarece) Ayala ridică, triumfând, minile către albastru cerului, simbolizînd, parcă, victoria Argentinei. Arbitrul Rafael Hormazabal din Chile a fluierat sfîrșitul partidei, anunțînd, de fapt, calificarea Argentinei, realizarea marelui țel — participarea la Weltmeisterschaft '74!

Jucătorii argentinieni, la unison cu Ayala, își manifestă cu frenetism specifică temperamentului lor, fericirea, îmbrățișîndu-se, iar eroul partidei, același Ruben „Raton”, este purtat pe umerii suporterilor entuziaști în jurul terenului, apoi către cabine.

Pletosul atacant central de la echipa San Lorenzo, pe care bucură reștenii l-au văzut astă-toamnă în formația Atletico Madrid, a pectuit cu două suturi năpraznice soarta bălășilor paraguayeni, care au părăsit învingi terenul de fotbal. Mai întîi a expediat în plasă, printr-o execuție rar intil-

lulimul moment. Dar a pierdut încrederea celor pe care îl avea în grijă, a federației și a presei. Victoriile asupra Paraguay-ului și Boliviei nu au reușit să-l îmbu-neze pe inamicii săi.

În perioada în care cea de-a doua reprezentativă se pregătea pentru meciul cu Bolivia, prima garnitură disputa jocuri-test în Spania și a fost menținută într-un cantonament prelungit în stațiunea maritimă Mar del Plata, pregătînd astfel calificarea. De asemenea, nou pentru Argentina a fost și faptul că mai multe echipe au jucat fără internaționalii solicitați la lot. Campioană a devenit Huracan, deși avea nu mai puțin de cinci jucători de bază plecați la lotul reprezentativ. Sivori nu a apelat decît la un singur fotbalist plecat peste graniță, Hugo Bargas de la F.C. Nantes.

Este aproape de neexplicat cum pot argentinienii să astupe golurile lăsate de stelele de primă mărime plecate să joace la echipe străine. În prezent, peste 200 de fotbaliști din această țară joacă peste hotare și nimeni nu se gîndește la ei, așa cum, de pildă, se întîmplă în Europa (vezi cazul Netzer). Si exodul continuă fără ca să-i provoace cuiva griji. Din reprezentativă care a învins Paraguay cu 3-1, cinci jucători au și plecat!

Este probabil însă ca antrenorul care va conduce Argentina la Weltmeisterschaft să apeleze la marile stele aflate în Europa. Poate că Sivori va reveni asupra deciziei sale și va primi din nou cîrma echipei. De altfel, după cum ne anunță de peste Ocean, noul tehnician, Vladislav Cap a și anunțat că zilele sale la conducerea echipei sînt numărate. Argentina nu se dezmințe...

(După săptămînalul vest-german „Der Kicker”)

AYALA

nită, mingea așezată pe punctul de la 11 m. Apoi, în repriza secundă, „stingul” său a fulgerat din nou plasa din spatele portarului Almeida, rămas locului, stupefiat de forța șutului.

Ayala a fost omul de virf al Argentinei, acela care a înscris în calificările C.M. cinci goluri de toată frumusețea, catalpînd echipa reprezentativă peste ocean la turneul final din R.F. Germania, acela care a salvat, la Assuncion, fotbalul argentinian de la infrîngere.

Cu cele două goluri înscris împotriva Paraguay-ului, Ayala și-a luat rămas bun de la suporterii săi, deoarece chiar în seara calificării, un avion avea să-l poarte la Madrid unde, împreună cu colegul său Heredia și cu antrenorul de odinioară, Lorenzo, aveau să întărească rîndurile amintitului Atletico, campioana Spaniei.

Enrique Omar Sivori, conducătorul tehnic al reprezentativei Argentinei, a rămas liniștit și cum-pătat. După scurtele felicitări de rigoare, el a dispărut fără nici un răspuns, fără o vorbă adresată căutătorilor de senzații, jurnaliștii. De altfel, Sivori era de mult certat atît cu federația cit și cu presa din țara sa. Gesturile sale la părăsirea stadionului Boca Juniors exprimau, fără de tăgadă, gîndurile sale: „Iată, aveți acum calificarea la WM!”

Sivori și-a luat în serios meseria atunci cînd a trecut la cîrma naționalei Argentinei, dar adversarii săi, federația, jucătorii și presa, au fost deseori necruțători. Așa s-a întîmplat că Sivori, după victoria amintită, a fost cel mai singur om din Argentina. Și cînd, la banchet, anunța retragerea sa la sfîrșitul lui 1973, nu s-au prea văzut fețe de oameni mirați.

În teorie, planurile sale de pregătire au fost strălucitoare. Pentru jocul deosebit de greu de la La Paz — 3650 m altitudine — împotriva Boliviei, a fost pregătită, pentru a preîntîmpina orice surpriză, luni la rînd, o echipă izolată de restul oamenilor, pe platoul argentinian Jujuy și mai tîrziu în Peru, după metode proprii, fără nici un ajutor. Și numai cu fotbaliști care, după o serie de controale medicale, se dovedeau a fi apți pentru a juca la mare altitudine. Au fost luați în considerare jucători care nu dispunaseră nici o partidă internațională, așa cum s-a întîmplat cu tînărul Tobbiani, de 18 ani, care nu jucase, pînă atunci, nici măcar în echipa de rezerve a lui Boca Juniors!

Și totuși, cu puțin timp înainte de acest joc, Sivori s-a hotărît să folosească doar cinci din acei „11” special pregătiti pentru La Paz. „Încă nu am văzut jucători care să plîngă în așa hal la această hotărîre a lui Sivori. Săptămîni de-a rîndul nu au luat contact cu lumina pentru a se pregăti cît mai bine, s-au sacrificat, pentru că, pînă la sfîrșit, să nu fie folosiți”, spunea confidentul și omul său de încredere, Ignomiereolo. Sivori a avut noroc. A câștigat jocul cu toate că a modificat echipa în

MAESTRELLI

Carnet extern TESTUL GEACI

În această seară, pe „Waldstadion” din Frankfurt pe Main, marea uvertură a sezonului oficial va fi oferită de barajul, preîntînd un loc în turneul final, Iugoslavia — Spania. Intimitățile evenimentului — ca și informațiile de ultimă oră — au apărut în revista noastră din trecuta săptămîină, și, mai departe, ziarele v-au ținut la curent cu ce s-a mai întîmplat în taberele combatanților sau la fața locului. Partida din această seară prezintă însă și un fenomen puțin obișnuit pe care vi-l aducem în prim plan spre a-l judeca după desfășurarea întîlnirii. E cazul Geacici care reapare în selecționata iugoslavă, după o lungă absență și doar cu patru meciuri — mai mult sau mai puțin edificatoare — la activ, de cînd a revenit în lot.

Geacici, se știe, își satisface stagiul militar și — conform regulamentului campionatului iugoslav — a întrerupt activitatea de performanță pe o perioadă de un an și mai bine. Față de interesele majore ale echipei naționale, el a fost chemat în selecționată pentru atît de importantul joc cu Spania. Celebru internațional a urmat mai întîi, în unitatea unde își satisface stagiul, un program special de readaptare la efort sub îndrumarea antrenorului secund de la clubul său, Steaua roșie Belgrad. Apoi a participat la turneul de la Split — cu trei jocuri în program — și s-a aliniat în formația probabilă a reprezentativei pentru încă un meci de omogenizare.

Deci, după numai 360 de minute de joc oficial, Geacici reapare în națională și încă într-o partidă de o solicitare care nu mai necesită sublinieri. Să urmărim evoluția lui, să aflăm ce vor spune comentariile întîlnirii. Pentru că întregul episod merită o atenție specială. Geacici e încrezător și pus chiar pe glume... „Am făcut atîtea examene radiologice în ultimele săptămîni, spre a se constata starea sînatății mele, încît cred că am înmagazinat o bună doză de energie electrică spre a-l... electrocuta, la primul contact, pe adversarul meu...” declară el recent. Miljanici, unul dintre conducătorii selecționatelor și antrenorul căpitanului reprezentativei „plavilor”, afirmă că Geacici a manifestat o reîntîrire în formă direct uimitoare. „El a mai câștigat de unul singur meciuri grele. O poate face și acum, chiar dacă nu are decît cîteva jocuri în picioare...”

„Testul Geacici” se adaugă atîtor argumente de atracție și pasiune pe care înclinarea din această seară, — denu-mită „repetiția generală a inaugurării Campionatului mondial”, deoarece se desfășoară exact cu patru luni înainte pe același stadion care va găzdui veritabila uvertură — le prezintă.

Eftimie IONESCU

REVELAȚIA ANULUI ÎN CAMPIONATUL ITALIAN

LAZIO ȘI „LUNGA RESPIRAȚIE”...

Mărsăluiește neașteptat de bine în campionatul italian una dintre acele concurențe socotite „de pluton”; pentru că nici un argument de seamă nu poate prezenta ea. Nici prin palmaresul său și nici chiar prin forța sa ca club. E Lazio din Roma, care stă de foarte multă vreme în umbra mai bogatei și mai puternice rivale, cea care poartă chiar numele capitalei, mereu citată ca singura în stare să aducă titlul în Capitală. Dar Roma a amînat și iar a amînat termenul îndeplinirii unei obligații așa de dragă neastîmpăraților ei suporterii. În schimb, eterna ei concurență, Lazio, iată, e lansată în marea cursă!

Cluburi înființate cam în aceeași perioadă (1900), și Lazio și Roma au avut un itinerar competițional asemănător o lungă bucată de vreme; drumurile lor au mers, de regulă, la jumătățile clasamentelor. În deceniile de după al doilea război mondial se înregistrează însă o deplasare a lui A.S. Roma. Ea câștigă de două ori „Cupa Italiei” (în vreme ce rivala sa numai o dată) dar se menține — cu o singură excepție, ediția 1951/52, cînd joacă în B — în prima divizie. În schimb Lazio devine o veritabilă călătoare pe itinerariul A—B—A, suferind nu mai puțin de trei retrogradări. În două rînduri (1962/63 și 1971/72) reușește reîntoarcerea după numai un sezon competițional. O dată însă (1961/62 și 1962/63) trebuie să aștepte doi ani ca să facă drumul întors.

A.S. Roma „cravașă” în toate aceste „momente negre” pentru concurența sa. Erau aduși antrenori celebri, transferări spectaculoase se înscriseră la activul său. Dar, invariabil, marile ei tentative se frîngeau la jumătate de cursă. Dincolo, la Lazio, cu mijloace mult mai modeste, cu promovări de curaj și inspirație din propria peninieră, se reușea menținerea unui minim echilibru. Lazio a făcut, în urmă cu trei ani, o singură transferare spectaculoasă dar și cu mari efecte: celebrul arbitru Antonio Sbardella a pus fluierul deoparte și a devenit secretarul ei. Și a mai făcut ceva „micuța Lazio”: a dat tot creditul unui antrenor tînăr, fără nume și „strălucite fapte de armă”, Tommaso Maestrelli, dar capabil și harnic. Și a început construirea unei formații din temelii. E unsprezecelea cu care clubul din via Col di Lana domină astăzi campionatul, făcînd să intre temerea și disperarea între suporterii marilor campioane din Nord; și pe antrenorul uneia dintre ele (Vycopalek de la Juventus) să mărturisească: „Ne tot supraveghem între noi, principalii favoriți, și, iată, se strecoară și se duce înainte Lazio...”

Maestrelli a refăcut jucători dați, prin sentințe „fără de apel”, la rebut de alți tehnicieni sau a ridicat elemente de care nimeni nu știa. Frustalupi — 32 de ani — era de mult considerat terminat și, iată-l, e indispensabil pentru Lazio! Cine mai dădea multe parale pe acest Pulici, ajuns și el la 29 de ani și care rătăcea prin B, pe la Novara, și, iată-l, e unul dintre portarii apreciați ai campionatului! Pe italo-englezul Giuseppe Wilson, „bun pentru Divizia D și C unde juca, cu Internapoli”, poate altă echipă nu l-ar fi așteptat atît; Lazio a avut răbdare și el a devenit un „libero” de cea mai modernă concepție. Și are și el aproape 30 de ani! Tinerii se numesc Borgo (20 de ani), D'Amico (19 ani), Inselvini (23 de ani), Garlaschelli (24 de ani), posibil selecționat pentru Weltmeisterschaft, Labrocca (22 de ani), Re Cecconi (25 de ani), altă candidatură pentru C.M.).

Nu l-am uitat, ci cu bună știință l-am lăsat la urmă, pe Giorgio Chinaglia, „locomotiva lui Lazio”, cum îl numea, recent, nu cu ironie, ci ca laudă. Sandrino Mazzola. Pentru că, adăuga celebrul internațional, „Chinaglia trage pur și simplu după el ambițioasă

CHINAGLIA

echipă din Capitală...” Centru atacant din grupa „tancurilor”, liderul compartimentului ofensiv al formației lui Maestrelli, e — ca toți „confrății” lui de înălțime și greutate, de pe indiferent ce meridian — un personaj tare discutat. Cu 1,86 m. înălțime și 80 de kilograme nu te poți strecura neobservat pe lângă apărări, trebuie să le spargi. Asta încearcă să facă și Chinaglia, jucător legat de Lazio din 1969, cînd venea din C. de la Internapoli, la Roma. Marcăse 29 de goluri în trei campionate de a treia ligă. În patru (trei de A și unul de B) a mai realizat 52, cifră de respectat. Acum are zece la activ, dar speră să ajungă la dublu pînă la terminarea campionatului. L-au curtat o mulțime de cluburi dar a rămas la echipa care l-a lansat. Chinaglia nu e numai un golgeter, el e și un mare animator al formației romane, ceea ce — spune Maestrelli — are o valoare dublă. Singurul punct negru de pe agenda ambițiilor masivului Giorgio e echipa națională unde nu are succesele pe care le-ar dori în cursa cu dirziți rivali numiți Anastasi, Boninsegna, Pulici (cel de la Torino).

Întrebarea, pe care și-o pun mai cu seamă concurențele din Nord, e dacă Lazio, care a pierdut suflul în trecut campionat, după un sprint asemănător celui de acum, a găsit acum „lunga respirație” care să-i ajungă pînă la titlu? Cine poate să știe? (E.I.)

CÎT VALOREAZĂ ECHIPA SCOȚIEI?

Sortii au făcut ca, în preliminariile Campionatului Europei, România să se afle în aceeași grupă cu Scoția. Cu acest prilej, cele două reprezentative se vor afla pentru prima oară față în față. Din aceste motive, găsim interesant să prezentăm fotbalul scoțian privit din mai multe unghiuri. Cu cîtva timp în urmă am publicat un articol despre reprezentativa acestei țări, angajată și în turneul final al Weltmeisterschaft-ului; astăzi, în altul, datorat corespondentului nostru din capitala Angliei, BRIAN GLANVILLE.

Care este valoarea naționalei scoțiene, calificată în mod atât de surprinzător, în dauna favoriților — fotbalistii cehoslovaci —, pentru turneul final al Cupei mondiale din 1974? Este ea, oare, superioară formației engleze, eliminată de polonezi? A descoperit ea un nou „mag” în seminecunoscutul antrenor Willie Ormond?

Să ne oprim mai întâi la Ormond, pe care vom încerca să-l prezentăm citoritorilor noștri. Ar trebui mai degrabă să-l privim cu admirație. Nici nu putea să albe un debut mai dezastruos ca cel din februarie trecut, cînd echipa scoțiană a pierdut în fața propriu cu 5-0, pe un teren înghețat, în fața unei naționale engleze departe de a fi extraordinară. Dar, în acel moment atât de înfrîntător și groznic, exista totuși un dram de speranță, o senzație justificată, și anume: echipa nu era, firește, cea a lui Ormond, ci aceea pe care o moștenise de la predecesorul său, Tommy Docherty, acum antrenor al lui Manchester United. Formația lui Docherty câștigase de două ori cu Danemarca în grupa eliminărilor a Campionatului mondial, iar în „Cupa Independenței”, disputată în 1972 în Brazilia, se comportase destul de bine. Mulți nu erau încă conștienți, și printre ei, se spunea, însuși Ormond, dar pentru moment nu putea să scoată din lot jucătorii care dăduseră satisfacție în ultimele luni.

Din acest punct de vedere, dezastrul de pe Hampden Park (acel 0-5) nu putea fi decît binevenit. El îi permitea lui Ormond să radieze echipă și să încerce să reconstruiască alta nouă. În cele din urmă, după ce Scoția a câștigat unica înfrîntare a anului care conta realmente, cea de pe același Hampden Park în care învingea naționala cehoslovacă și obținea calificarea, rămăseseră doar doi dintre jucătorii lui Tommy Docherty.

Ormond are 47 de ani. Ca jucător, era o aripă stînga foarte dotată și rapidă, un as al cluburilor din Edinburgh sau Hibernian, de mai multe ori internațional. Este un mare admirator al fotbalului italian: „Dacă ar trebui să uit de Scoția și să pronostichez echipa câștigătoare a Cupei mondiale, aș înclina să cred că ea va fi Italia. Este o echipă de luptă. Italienii au avut întotdeauna jucători cu tehnică individuală deosebită”.

Trebuie să admit că și eu însumi rămăsesem foarte surprins cînd îl-le lui Ormond se afirma în fața cehoslovacilor. Văzusem replica

palidă și comportarea mediocră a scoțienilor în partida cu Brazilia, la 30 iunie, pe Hampden, cînd pierdeau cu 1-0 printr-un autogol, dar cînd puteau să primească încă patru-cinci goluri. După meci, un jucător scoțian, care acum nu mai face parte din echipă, îmi mărturisise decepția atît față de noua formație, cît și față de Ormond care, spunea fotbalistul, nu avea autoritatea necesară. În problemele de ordin tactic, îmi argumenta el, jucătorii... parlamentau cu antrenorul!

Naționala scoțiană de atunci părea o circadă de... bizoni, aproape complet lipsită de tradiționala tehnică scoțiană. Poate nu era nici drept, nici logic să o judec doar pe baza unui meci ce avea loc în timpul verii, la destul de mare distanță de sfîrșitul campionatului

WILLIE ORMOND

britanic. Însă, așa ca Billy Bremner, bondocul mijlociș roșcat al lui Leeds United, păreau deja terminați. Dar, în acest campionat, Bremner s-a dovedit încă o dată jucătorul-cheie, plin de energie, care a contribuit de atîta ori la succesul lui Leeds; și acum al echipei Scoției.

Încurajator în ceea ce îl privește pe Ormond este faptul că nu admite în nici un chip jocul defensiv: „Echipa care va adopta la Campionatul mondial o tactică defensivă este pierdută”, spunea el. „Nu împărtășesc părerea că înfrîntă ar deveni adevărate măceluri. Dimpotrivă, cred că va rămîne în memorie această Cupă mondială printr-un fotbal strălucit și pozitiv. Dacă nu ai ambiția să-ți ataci adversarii, mai bine să rămîi acasă”. În aceste condiții, pare cam ciudat că se lasă convins de o echipă-lăcat cum este Italia; dar că este convins, nu începe îndoielă.

Naționala scoțiană nu e, în momentul de față, o formație strălucită. La Bratislava, în meciul retur, complet lipsit de semnificație, Ormond era preocupat doar să nu piardă... oamenii prin eliminare. Scoția, cu toate promisiunile făcute anterior de a practica un joc de atac, aproape că nici nu a jucat! Dar rezultatul nu conta: calificarea era, oricum, obținută și, în plus, nu fusese eliminat nimeni.

Sînt valoroși cei doi fundași scoțieni ce activează la cluburile rîvale din Glasgow: Alex Jardine, de la Rangers, și McGrain, de la Celtic. În ceea ce îl privește pe Jardine, el este un fundaș cărăuș și place să se aventureze în atac. Dar „bizonii” încă nu au dispărut. Este într-adevăr de mirare că un jucător ca foarte robustul mijlociș central Jim Holton, de la Manchester United, activează în fotbalul internațional. Abia în cursul campionatului trecut a fost primit de Tommy Docherty la Manchester United, de la o echipă din seria C, Shrewsbury Town. Înfrînta prin intervențiile sale dure, feroc, cel mai adesea încorecte. Odată a fost chiar eliminat pentru un fault brutal. A mirat mult faptul că Ormond l-a convocat în lotul național al Scoției. Mie nu mi se pare nici măcar un aparat de primă ligă, dar nu pot nega faptul că la corner și la lovitură liberă este foarte periculos datorită jocului său bun cu capul. De altfel, el a fost cel care a marcat un gol de aur în poarta cehoslovacilor, la Glasgow. Revelația acelei serii a fost extrema lui Coventry City, Tommy Hutchison, cel cu picioare lungi, cu dribling formidabil și explozie fenomenală. În mod inexplicabil clubul său îl folosește la mijlocul terenului, dar și acolo reușește să se exprime în manieră strălucită. Pe extrema dreaptă, Scoția va avea un alt punct forte în Peter Lorimer, atacantul lui Leeds United posesorul unui nimicior șut cu piciorul drept. Cu Cehoslovacia nu a putut să joace, deoarece era suspendat, dar în R.F. Germania va fi un adevărat pericol dacă Bremner, nu prea înfrînt acum, va fi în măsură să reziste pînă la München. De multă vreme înde să nu mai reziste decît o repriză. Și fără el, mijlociul terenului nu mai înseamnă mare lucru. Va juca, totuși, la Cupa mondială înepuizabilul Denis Law, care are acum 33 de ani? Pare aproape de neconcepție, dar rămîne de văzut. Să nu uităm că a jucat la Bratislava...

BRIAN GLANVILLE

Londra, februarie

Profil

BONEV,

Jucătorul nr. 1 al Bulgariei
fusese sfătuit să... abandoneze fotbalul!

Născut la 3 februarie 1947, la Plovdiv; a început fotbalul la juniorii lui Lokomotiv Plovdiv, actuala sa echipă; în prima divizie a debutat în 1965, susținînd pînă acum 230 de partide în care a înscris 130 de goluri; la 22 martie 1967, la Hanover, a debutat în echipa națională, avînd pînă acum 60 de jocuri la activ și 26 de goluri înscris; este căsătorit, are doi băieți, Bojdar și Radostin.

Pentru a treia oară titlul de cel mai bun fotbalist al Bulgariei l-a revenit lui HRISTO BONEV, actualul căpitan al naționalei. Atacantul feroviarilor din Plovdiv câștigase disputa și în 1969 și în 1972, dar la finele lui '73 el a înregistrat un succes categoric. Într-un meci în cadrul tradiționalei anchete — 365 de puncte, față de cele 120 ale următorului clasat, Jeev.

'73 a fost, practic, anul lui Bonev. Dincolo de bucuria calificării echipei naționale a Bulgariei, pentru a patra oară consecutiv, în turneul final al Campionatului mondial, Bonev a cunoscut și satisfacția doborîrii unui record la care toți atacanții visează: cu cele șapte goluri marcate în înfrîntă din grupa preliminară (dintre care trei în poarta Portugaliei!), Hristo Bonev a atins cifra de 26 de goluri marcate pentru echipa națională, astfel căzînd recordul de 25 de goluri deținut din 1940 de Angelov. Iar în finalul anului trecut, foarte bun pentru fotbalul bulgar, el, căpitanul naționalei, și-a vădit înecunecat talentul cu laurii celui mai bun jucător bulgar din '73. El, cel care fusese, cîndva, sfătuit să se lase de fotbal! „În 1965, cînd participam la pregătirile naționale de juniori pentru Turneul C.E.F.A., la un meci de verificare de la Mihalovgrad, antrenorul Iotov s-a răstît la mine după joc. „Cum merge cu cartea?”, mi-a zis. „Bine! — am răspuns. „Bătaie, apuca-te serios de școală și lasă fotbalul, fotbalul nu-ți permite tîine!...”. Bătaie! Acela care începuse, de fapt, fotbalul pe un maidan din cartierul copilăriei sale, Kamenita („Și Iakov, și Asparuhov, și Kotkov, și mulți alții au început, acolo, pe maidanul acela...”) au și-a ascultat, atunci, în '65, antrenorul. Și astăzi nu regretă a acest lucru, cum, probabil, nu-l

regretă nici antrenorul acela Dripit.

Hristo Bonev e un om de o delicatețe sufletească aparte. Un reporter al revistei bulgare „FOTBAL” (care a publicat un amplu interviu cu Bonev după eucorirea celui de al treilea titlu de cel mai bun fotbalist al anului) afirmă chiar că atacantul bulgar caută să fie și în discuții tot atît de degajate, originale, dar și cumpătate, cum e în teren. Ar fi suficient, poate, în această ordine de idei, să transcriem primul răspuns al lui Bonev despre preferințele grupelor Weltmeisterschaft-ului: „As vrea să cadem în grupă cu Zair, Australia și Haiti!” A zîmbit și el, ușor, la acest răspuns, după care a continuat serios ideea: „Nu ar fi posibil așa ceva! Și nici nu ne-ar avantaja, îmi doresc o grupă puternică, pentru că numai într-o companie mare te poți afirma!” Și sortii aveau să-și împlinească dorința lui Bonev peste cîteva zile, trimițînd naționala Bulgariei în cea mai echilibrată grupă, cu Uruguay, Olanda și Suedia...

Bonev, cel care a fost și în Mexic, nu poate face o comparație exactă între naționala Bulgariei din 1970 și cea de astăzi: „După rezultate, nici una dintre cele două reprezentative nu poate fi pusă pe un plan inferior. Mă refer la rezultatele din grupele preliminare. Rămîne ca evoluția noastră în turneul final din acest an să poată pune în discuție o astfel de paralelă. Pentru că la a patra participare consecutivă la turneul final avem obligații superioare. Și eu cred în forța echipei”. Bonev, cel care-l admiră pe Cruyff și Bobby Charlton din fotbalul mondial, pe regentalul Asparuhov, pe Salamanov și Iakovov din soccerul țării sale, iubește literatura, teatrul și jurnalistia („mai ales cel care scriu... frumos despre mine!”), iubește fotbalul-spectacol și, în mod special golul. Dar deși știe că mai are mult pînă cînd va pune ghetile în cui, Hristo Bonev se pregătește foarte serios, cu conștiințiozitatea sa caracteristică, pentru examenul de la Institutul superior de Educație Fizică „Gheorghe Dimitrov”, unde este student în anul III. Și aceasta, pentru că „un fotbalist adevărat trebuie să privească foarte mult înapoi...”

Mircea M. IONESCU

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1973 PANORAMIC FOTBALUL MONDIAL ÎN 1973

Incheiem azi „Panoramicul” nostru, serialul celor 369 partide internaționale disputate de-a lungul anului 1973 în lume. După cum vedeți, numărul este mai mare cu 20 decît cel anunțat inițial. Și asta pentru că, între timp, au sosit la redacție și rezultatele altor meciuri.

NOIEMBRIE

● Budapesta, 21: UNGARIA — R.D. GERMANIA 0-1 (0-1)
A marcat: Lauck
Ungaria: Rupp — Kolar, Haranyi, Balint, Megyesi, P. Juhász, Kocsis, Somogy, Fazekas, Bene, Kozma.
R.D.G.: Blochwitz — Fritsche, Bransch, Dörner, Kurbjuweit, Tyll, Weiss, Lauck, Sparwasser, P. Dücke, Hoffmann.
Arbitru: K. Buzek (Austria)

● Paris, 21: FRANȚA — DANEMARCA 3-0 (0-0)

Au marcat: Bereta, Larsen (autogol), P. Revelli.
Franța: Demanes — Repellini, Merchadier, Adams, Bracci, Michel, Bereta, Ravier (Papi), Chiesa (P. Revelli), H. Revelli, Saranagna.
Danemarca: B. Jensen — J. Hansen, Bierre, Vonsyd, V. Jensen (Larsen), J. S. Olsen, Björnmoose (Skovbø), M. Olsen, Lund, Aalbach, H. Jensen.
Arbitru: Aldinger (R.F. Germania)

● Stuttgart, 24: R.F. GERMANIA SPANIA 2-1 (2-0)
A marcat: Heynckes — 2 (R.F.G.); Claramunt (S).
R.F.G.: Maier, Vogts, Beckenbauer, Weber (Schwarzenbeck), Hötges (Bonhof), Höness, Culmann, Overath, Grabowski, G. Müller, Heynckes (Holzenbein).
Spania: Deuste — Sol (Capon), Costas, Benito (J. Carlos), Uria, Claramunt, Pirri, Asensi, Marcial (Rojo), Garate, Valdez.
Arbitru: McKenzie (Scoția)

● Teheran, 25: MAROC — ZAMBIA 2-0 (1-0)

Au marcat: Magfour, Faras.
Maroc: Chaoui — Boujemaa, Larbi I. Baba, Zahraoui, Larbi II, Magfour, Haddadi, Faras, Petchou, Blinda (Acia).
Zambia: Mwate — Muahngo, Muanga, Tabama, Majwaze, Musenze, Thiri, Simoulombo, Chanda, Chitalu, Sinyanwe (Malanga).
Arbitru: M. El Atar (R.A. Egipt)

● Gelsenkirchen, 27: SUECIA — AUSTRIA 2-1 (2-1) p.C.M.
Au marcat: Sandberg, Larsson (S); Hattenberger (A).
Suedia: Helstern — Olson, Karlsson, Nordquist, Andersson, Graan Larsson, Thorstenson Tapper, Kindvall, Sandberg.
Austria: Rettensteiner (Konecila) — Eigensüller, Horvath, Schmiedradner, Kriess, Hattenberger, Hoff, Hasil (Stering), Krankl, Kreuz, Jara.
Arbitru: R. Glöckner (R.D. Germania)

● Port au Prince, 29: HONDURAS — TRINIDAD 2-1 (1-0) p.C.M.
Au marcat: Guiffaro, Hernandez (H); David (D).
● Port au Prince, 30: MEXIC — GUATEMALA 0-0 p.C.M.

DECEMBRIE

● Port au Prince, 1: HAITI — ANTILELE OLANDEZE 3-0 (2-0) p.C.M.
Au marcat: Sanon — 2, Desire.

● Port au Prince, 3: HONDURAS — MEXIC 1-1 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Guiffaro (H); Lopez (M).

● Port au Prince, 4: HAITI — TRINIDAD 2-1 (1-1) p.C.M.
Au marcat: Sanon, St. Vil (H); David (D).

● Port au Prince, 5: ANTILELE OLANDEZE — GUATEMALA 2-2 (1-1) p.C.M.
Au marcat: Morales — 2 (G); Koots, Schoop (A.O.).

● Port au Prince, 7: HAITI — HONDURAS 1-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: St. Vil

● Port au Prince, 8: MEXIC — ANTILELE OLANDEZE 0-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Mucino — 4, Salgado, Poulido, Valdez, Lapuente

● Kinshasa, 9: ZAIR — MAROC 3-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Kenbo — 2, Mbungu.

● Port au Prince, 10: TRINIDAD — GUATEMALA 1-0 (1-0) p.C.M.

● Port au Prince, 12: HONDURAS — ANTILELE OLANDEZE 2-2 (1-0) p.C.M.
Au marcat: Sosa, Guiffaro (H); Clements, Maria (A.O.).

● Port au Prince, 13: HAITI — GUATEMALA 2-1 (1-1) p.C.M.

● Port au Prince, 14: TRINIDAD — MEXIC 4-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Cummings — 2, Raymond, Archibald.

● Port au Prince, 15: HONDURAS — GUATEMALA 1-1 (0-1) p.C.M.

Au marcat: Bran (G); Monteroso (H).

● Port au Prince, 17: TRINIDAD — ANTILELE OLANDEZE 4-0 (2-0) p.C.M.

● Port au Prince, 18: HAITI — MEXIC 0-1 p.C.M.
A marcat: Borja.

● Atena, 19: GRECIA — IUGOSLAVIA 2-4 (2-2) p.C.M.
Au marcat: Batovic, Karasi — 2, Surjak (H); Eleftherakis, Katalinski — autogol (G).

● Grecia: Klesidis — Dimitriou, Angelis, Glezos, Sidos, Eleftherakis, Paridis (Koudas), Tersanidis, Krikopoulos, Domazos, Delikaris (Aslanidis).

● Iugoslavia: Maric — Buljan, Haddjabic, Pavlovic, Katalinski, Jerkovic (Surjak), Petkovic, Karasi, Bajevic, Acimovic, Goleci (Petrovic).

Arbitru: K. Tschencher (R.F. Germania)

● ARREVIERI: A = meci amical; p.C.M. = meci în preliminariile Campionatului mondial.

DOCUMENTAR REALIZAT DE Mircea TUDORAN

Privind fotografia, paginatorul nostru a trebuit să fie foarte atent pentru a nu o așeza... Invers în pagină, alături de perfect identice sunt cele două imagini ale portarului. L-a salvat doar poarta de vis-a-vis... Oricum, imaginea este neobișnuită și a fost făcută de un fotoreporter inspirat

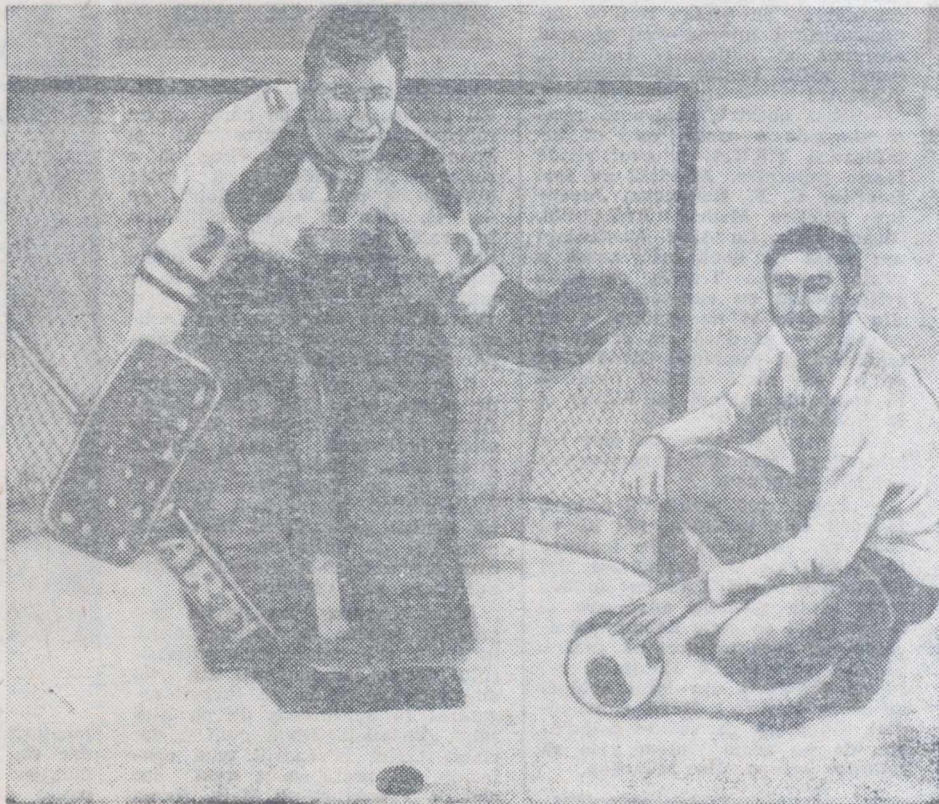
extern MAGAZIN extern

● F.I.F.A. a avertizat federația de fotbal a Statelor Unite pentru faptul că a folosit, într-o serie de partide oficiale în cadrul calificărilor pentru turneul final al C.M. 1974, jucători care la acea dată nu deveniseră încă cetățeni ai Statelor Unite.

● Mecul de fotbal internațional disputat la cea mai mare altitudine s-a jucat recent în masivul Himalaya, la poalele virfului Everest, la o înălțime de circa 4000 m, pe un mic platou. Adversari: echipa unor alpiști argentinieni și reprezentativa formată ad-hoc din șerpași-călăuze. Au învins, după cum era de așteptat, argentinienii, cu 5-1.

● O scrisoare oficială adresată celebrului Helenio Herrera, antrenor al numai puțin cunoscutei Internaționale Milano, a fost returnată expeditorului cu mențiunea: „Adresantul necunoscut!”

● Reprezentativa Australiei va căuta liniștea înaintea turneului final al C.M. în Austria. Antrenorul Rasic a declarat recent că înaintea startului — 13 iunie — echipa pe care o are în grijă urmează să se pregătească în tihnă într-un liniștit oraș din Austria, timp de 14 zile.

II RECUNOAȘTEȚI?

În această fotografie, doi portari celebri nu numai în Cehoslovacia, ci în întreaga lume. Unul dintre ei este IVO VIKTOR, goal-keeper-ul reprezentativei de fotbal, iar celălalt, nu mai puțin cunoscutul, JIRI HOLECEK, apărătorul buturilor naționalei de hochei a Cehoslovaciei. Să vă mai spunem că Viktor a cucerit la sfârșitul lui 1973, pentru a doua oară consecutiv, titlul de cel mai bun fotbalist al anului în țara sa. Pentru a nu vă pune prea mult la încercare răbdarea, să vă spunem că în fotografie — Care dintre ei este Viktor și care Holecek? O glumă reușită a confrărilor noastre de la revista „GOL” din Praga — echipamentul este schimbat...

„11”-le IDEAL AL EUROPEI

Săptămânalul englez „GOAL” a publicat de curând „11”-le ideal al continentului, firește, după opinia sa. Acest team ar fi următorul: Zoff (Italia) — Krivocucea (Iugoslavia), Hurtilava (U.R.S.S.), Beckenbauer (R.F.G.), Facchetti (Italia) — Bremner (Scoția), Deyna (Polonia), — Bene (Ungaria), Riva (Italia), Müller (R.F.G.), Cruyff (Olanda).

Dacă avem în vedere că Bremner, căpitanul lui Leeds este și căpitanul naționalei Scoției, rezultă că din acest „11” lipsește orice reprezentant al Angliei. Surpriza necalificării Țării Albionului la turneul final al C.M. nu o uită așa ușor, mai ales, insularii!...

ȘI STADIOANELE POT FI CRITICATE!...

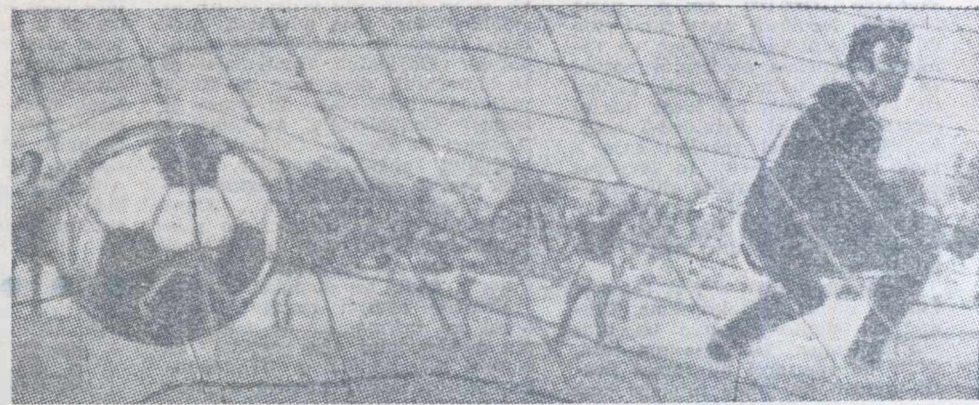
În întreaga lume sînt cunoscute imaginile stadioanelor vest-germane nou construite sau renovate pe care se vor disputa jocurile turneului final al celei de a X-a ediții, jubiliare, a Cupei Lumii.

Din păcate, aceste stadioane au o serie de greșeli de construcție, criticate nu numai de fotbaliști, ci și de atleți care se antrenează sau concurează în incinta lor. Unele colțuri sau canturi ale pistei stînjesc, sau, cum s-a și întimplat, în anumite situații, pot provoca chiar leziuni dureroase. Cunoscutul Hötges a și simțit, pe propria piele, durerile pricinuite de o rostogolire, dincolo de gazon, pe stadionul din Gelsenkirchen.

„Ar trebui ca bordurile din jurul terenurilor să fie astfel realizate, încît, la jocurile de fotbal, ele să poată fi scoase”, sugera presa vest-germană de specialitate.

VICTORIE!

Cine oare îi mai poate opri pe jucători să-și manifeste bucuria după minute de așteptare, strădanii de un meci întreg? Exaltați de o euforică bucurie, se îmbrățișează fericiți. Și poate pentru cîteva fracțiuni de secundă nimeni și nimic nu ar putea să le răpească mulțumirea dobîndită cu trudă, de cele mai multe ori!

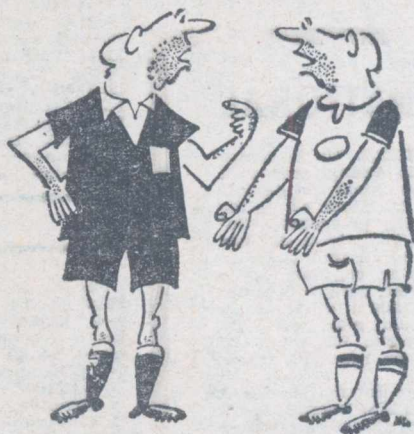
DIMENSIUNI

Privind imaginea, s-ar putea crede că prin unele părți ale lumii fotbalul se joacă cu un nou tip de minge: mingea gigant! Realitatea este că unghiul din

care a fost realizată această fotografie a dus la iluzia optică a unor jucători minusculi și a unei mingi gigant, aproape cît portarul din apropierea sa.

Dar, apropo, de portari: cît de păcălit a fost el de traiectoria bolonului...

UMOR • UMOR

ARBITRUL: „Eu sînt un om principial: dacă greșesc de două ori în favoarea unei echipe, greșesc de două ori și în favoarea celeilalte!”

(Din „Gol” — Praga)

ȘI MUNCZ...

După 14 ani de muncă în calitate de antrenor prim al echipei Real Madrid, aceea care cucerea cîndva, an de an, Cupa campionilor europeni, Miguel Munoz (în fotografia noastră) a trebuit să plece de la conducerea tehnică a formației madrilene, care deține un loc de mijloc în clasament.

Pînă la o hotărîre definitivă, pînă la găsirea unui înlocuitor pe măsura preferințelor conducerii clubului, de pregătirea echipei urmează să răspundă Luis Molowny, fost jucător al formației.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul 1, telefon 11.10.05 (centrală),
12.95.96

- PREZENTAREA ARTISTICĂ: Dinu COSTESCU
- PREZENTAREA GRAFICĂ: Aurelian UDROIU

CU TOATĂ... DISCREȚIA

Vehementa opoziției lui McAlle (Wolverhampton Wanderers) nu poate opri înscrierea unui nou gol de către atacantul Kôditz (F.C. Lokomotive Leipzig) care expediază puternic, cu capul, balonul în plasă. Cu toată „discreția”, McAlle se străduiește să-l rețină pe Kôditz, apucîndu-l de braț!... Însă totul a fost în van. Victoria a revenit formației din R. D. Germană cu 3-0, care a reușit să treacă în turul următor al Cupei U.E.F.A.

SĂRBĂTORIRE

Janos Biroczki, unul dintre cei mai cunoscuți arbitri internaționali din Ungaria, a fost sărbătorit cu prilejul „pensionării” sale din această activitate. Fost fotbalist activ (a jucat la Honved), Biro-

czki a condus 112 partide de Divizia A și internaționale.

El va rămîne, în continuare, credincios sportului iubit în calitate de președinte al clubului sportiv „Tipografia”, unde va continua să activeze.

14 JUCĂTORI DE LA T.S.K.A. SOFIA AU DORIT PE BAYERN!

SOFIA

Se petrec multe lucruri interesante la tragerile la sorți ale marilor competiții europene de fotbal. După cum se poate constata și la ultima operațiune de acest fel întreprinsă la Paris, în cadrul Campionatului Europei sorții au aranjat să se întâlnească între ele echipe care cu puțină vreme în urmă concursaseră pentru locul I în preliminariile campionatului mondial. Un fapt care a dat naștere la discuții s-a petrecut și cu fotbalul bulgar: atât în meciurile preliminare pentru C. E. cât și pentru Cupa campionilor sau Cupa cupelor, se va confrunta cu formații germane. Și din R. D. Germană și din R. F. Germană!

Astfel, reprezentativa Bulgariei, care face parte din grupa a VIII-a a C. E., are ca principală adversară formația R. F. Germană. La fel și în campionatul european pentru echipele de tineret; în Cupa campionilor europeni, T.S.K.A. va întâlni pe Bayern München, iar în Cupa cupelor, Beroc Stara Zagora va juca cu F. C. Magdeburg...

Campionatul Europei fiind mai îndepărtat (și precedat, de altfel, de campionatul mondial), comentariile cele mai vii se concentrează asupra competițiilor europene intercluburi și în special asupra

duelului T.S.K.A. — Bayern. Am discutat cu dr. Ștefan Boșkov, binecunoscutul internațional și apoi antrenor al naționalei Bulgariei, acum șeful secției de fotbal la T.S.K.A.:

— Șansa noastră, pentru că realmente este o șansă, este că întotdeauna T.S.K.A. a avut rivale foarte puternice. Altfel spus au fost Benfica, C. F. Barcelona, Juventus, Atletico Madrid, Anderlecht, Steaua roșie, Cu Ajax Amsterdam am jucat de două ori; acum a venit Bayern... Trătam cu toată grija meciul cu cunoscuta echipă din Bavaria și ne gândim — de ce nu? — că dacă am reușit să eliminăm pe campiona Olandei, de ce nu am reuși aceiași lucru și în compania echipei lui Müller și Beckenbauer?

Antrenorul Kovacev, cel care l-a înlocuit pe Manolov la conducerea echipei, a spus:

— Acum, când rezultatul tragerii la sorți este cunoscut, pot să vă spun că, cu câteva zile înaintea festivității de la Paris, am dat jucătorilor noștri lista cu numele celor șapte posibile adversare și le-am cerut să scrie denumirea echipei cu care ar dori să jucăm. Și știți rezultatul? 14 dintre cei 20 de fotbaliști din lotul echipei au scris Bayern! După cum vedeți, din punct de vedere psihologic, de pe acum simțim gata să întâlnim echipa din München.

Ștefan NOYKOV

DUPĂ DUREROASA SURPRIZĂ A ELIMINĂRII...

CIUDAD DE MEXICO

Cu toate că au trecut aproape două luni de atunci, Mexic, această țară a Americii de Nord (aproape 2.000.000 km p, peste 50.000.000 locuitori) nu a uitat ziua de 14 decembrie 1973, care va rămâne în analele soccerului nostru ca o zi de doliu. Și asta pentru că, la acea dată, s-a jucat meciul dintre Mexic și Trinidad-Tobago, încheiat cu acel rezultat care a uimit lumea: 4-0 în favoarea echipei acestor insule din Antile (5128 kmp și aproximativ 1.000.000 locuitori)! Cea mai umilitoare înfrângere din istoria fotbalului mexican...

După meci, care a fost retransmis în direct la televiziune, Ciudad de Mexico părea un oraș pustiu. Nimeni nu ieșea din casă, sălile de spectacol au rămas pustii, nimeni nu putea înțelege cum s-au petrecut lucrurile. Decepția a fost cu atât mai mare cu cât naționala Mexicului se credea invincibilă în această parte a Americii, iar calificarea sa asigurată prin simpla prezență a echipei pe teren. Această nivelare a forțelor a constituit pentru noi o surpriză de proporții și, de aci încoace — ca principală învățătură a „premondialului” de la Port au Prince — va trebui să privim cu mult mai multă seriozitate înfrângerile din cadrul preliminarilor „Cupei lumii”.

Până la 4 decembrie, „premondialul” s-a disputat fără vreun incident. Zina aceea avea să-l cu-

noască pe primul: în timpul partidei Haiti-Trinidad (2-1), arbitru Roberto Henriquez (San Salvador) a anulat fotbalistilor din Trinidad nu mai puțin de patru goluri! Spectatorii priveau stupefiați la dominarea categorică a adversarilor și la jocul sub orice critică al „idolilor” lor. Este adevărat, protestul făcut de conducerea delegațiilor Mexicului, Guatemalei și Hondurasului, prin care se cerea radierea arbitruului în cauză și trimitis Confederației de fotbal a Americii de Nord, Centrale și a bazinului mării Caraibilor, nu a fost semnat tocmai de conducătorii delegației Trinidadului. „Confederația” nu a dat nici un răspuns, dar Henriquez nu a mai fost văzut pe stadionul „Sylvio Cator”, unde se disputa turneul. Datorită acestui rezultat, coroborat cu înfrângerea de mai tirziu a Mexicului în partida cu aceeași selecționată a Trinidadului, reprezentativa noastră a pierdut calificarea în ciuda faptului că, în ultimul meci, a întrecut Haiti cu 1-0.

Mai mult decât calificarea, ceea ce a durat a fost înfrângerea la scor, acel 0-4 de care am amintit și care are (și va avea) repercusiuni ce cu greu pot fi evaluate. Deocamdată stadioanele s-au golit. Publicul aproape că ocolește fotbalul. Pe bună dreptate este suferat. Antrenorul-selecționer, Xavier de la Torre, și-a dat mai de mult demisia și se crede că îl va urma și actualul președinte al federației. Cine-l va înlocui pe acesta, nu e greu de aflat. Probabil că Guillermo Canedo, fostul

MECIUL DE AZI, IUGOSLAVIA — SPANIA, VA DESEMNA CEA DE-A 16-A FINALISTĂ

FRANKFURT AM MAIN

La Frankfurt pe Main, interesul pentru meciul de baraj dintre reprezentativele Iugoslaviei și Spaniei, este enorm. Cred că e suficient să amintesc că toate biletele de pe „Waldstadion” au fost epuizate cu câteva săptămâni în urmă. (ba, mai mult chiar, poliția a descoperit câteva bilete falsificate), pentru a arăta cât de mult este așteptat acest joc, care va stabili pe cea de a 16-a participantă la turneul final al Campionatului mondial.

Cele două combatante au sosit de câteva zile. Mai exact, iugoslavii, vinerea trecută, iar spaniolii, luni după amiază. Ambele loturi s-au instalat în jurul orașului de pe Main, în moteluri confortabile... păzite însă de poliție pentru ca jucătorii să nu fie deranjați de mii de suportori care încearcă să-i asalteze pentru autografe și... discuții.

Reprezentativa Iugoslaviei s-a pregătit intens în timpul iernii, la Split, sub conducerea antrenorului Cirici, iar jucătorii din lot au participat și la un turneu organizat în acest oraș de pe litoralul Adriaticii. După cum a declarat Cirici în cadrul unei conferințe de presă ce a avut loc aici, la Frankfurt pe Main, forma

CIRICI

jucătorilor este corespunzătoare, dar ea nu se ridică la nivelul maxim, deoarece se face simțită pauza dintre campionate.

Echipa Iugoslaviei nu a fost alcătuită, dar, după toate probabilitățile, ea va avea următoarea compoziție: Marici — Buljan, Katalinski, Oblak, Boghicević — Musmeci, Karasi, Acimovici — Petkovici, Surjak, Geacici.

Selecționata Spaniei a deplasat un lot de 16 jucători, mai puțin Pirri, Reina și Gallego (accidentat). Duminică, la Madrid, lotul a câștigat meciul de pregătire cu Atletico, cu 5-2. Ladislau Kubala, a declarat, la sosirea pe aeroportul din Frankfurt, că este optimist în ce privește calificarea, încheie pentru că prin revenirea lui Amancio a câștigat mai multă vigoare și eficacitate.

Meciul va începe la ora 19.30 (ora locală — n. r. 20.30 ora României) și va fi condus de arbitru Vital Loraux (Belgia).

Francesco COLON

Horst SCHUMANN

CAMPIONATE NAȚIONALE

(după etapa din 9 și 10 februarie 1974)

R. F. GERMANIA

Hamburger S.V. — Eintracht Frankfurt 4-2; Bayern München — Schalke 5-1; V.F.L. Bochum — F.C. Köln 1-2; Fortuna Köln — Wuppertaler S.V. 2-1; V.F.B. Stuttgart — M.S.V. Duisburg 0-1; F.C. Kaiserslautern — Fortuna Düsseldorf 3-2.	
1. BAYERN MÜNCHEN 23 68:42 33	
2. Eintracht Frankfurt 23 46:37 30	
3. Fortuna Düsseldorf 23 47:34 29	
4. Borussia Mönchengladbach 22 60:42 28	
5. F. C. Köln 23 46:37 28	
6. V.F.B. Stuttgart 23 48:41 24	
7. F.C. Kaiserslautern 23 51:49 23	
8. Hertha 22 38:37 23	
9. Hamburger S.V. 23 40:38 22	
10. Kickers Offenbach 22 39:38 22	
11. F. C. Schalke 23 47:53 22	
12. Rot-Weiss Essen 22 37:44 20	
13. Werder Bremen 22 27:36 19	
14. V.F.L. Bochum 23 30:40 18	
15. Wuppertaler S.V. 23 32:45 18	
16. M.S.V. Duisburg 23 27:41 17	
17. Hannover 96 22 37:44 16	
18. Fortuna Köln 23 32:54 16	

ITALIA

Cagliari — Foggia 1-0; Cesena — Milan 1-0; Fiorentina — Genova 0-0; Inter — Verona 0-0; Juventus — Napoli 4-1; Lanerossi Vicenza — Bologna 2-1; Roma — Torino 0-0; Sampdoria — Lazio 1-0.	
1. LAZIO 17 22: 8 25	
2. Juventus 17 29:16 23	
3. Fiorentina 17 18:10 22	
4. Napoli 17 19:13 22	
5. Milan 17 24:20 20	
6. Inter 17 22:17 19	
7. Torino 17 13:11 19	
8. Cagliari 17 14:16 17	
9. Bologna 17 18:18 16	
10. Foggia 17 10:16 16	
11. Cesena 17 12:14 15	
12. Roma 17 12:16 14	
13. Genova 17 9:19 11	
14. Vicenza 17 11:26 11	
15. Verona 17 13:22 10	
16. Sampdoria 17 14:18 9	

R.D. GERMANA

Rot-Weiss Erfurt — Dynamo Berlin 0-1; Carl Zeiss Jena — Sachsenring Zwickau 5-1; Hansa Rostock — Energie Cottbus 3-0; Chemie Leipzig — Lokomotive Leipzig 0-0;	
--	--

F. C. Karl Marx Stadt — F. C. Magdeburg 0-2; Stahl Riesa — Dynamo Dresden 0-4; Wismut Aue — Vorwärts Frankfurt pe Oder 1-0.	
1. CARL ZEISS JENA 16 37:15 25	
2. F. C. Magdeburg 16 29:19 22	
3. Dynamo Dresden 16 34:25 21	
4. Hansa Rostock 16 27:18 20	
5. Lokomotive Leipzig 16 33:20 19	
6. Sachsenring Zwickau 16 27:23 18	
7. Wismut Aue 16 22:21 17	
8. F.C. Karl Marx Stadt 16 25:25 17	
9. Vorwärts Frankfurt 16 28:20 16	
10. Dynamo Berlin 16 28:29 14	
11. Chemie Leipzig 16 17:27 10	
12. Stahl Riesa 16 13:36 9	
13. Rot-Weiss Erfurt 16 10:23 8	
14. Energie Cottbus 16 10:31 8	

OLANDA

P.S.V. Eindhoven — Feyenoord Rotterdam 0-2; Go Ahead Deventer — Haarlem 1-0; F.C. Utrecht — A.Z. '67 Alkmaar 2-1; Ajax Amsterdam — N.A.C. Breda 3-0; M.V.V. Maastricht — F.C. Twente Enschede 0-1; De Graafschap — N.E.C. Nijmegen 1-0; Sparta Rotterdam — F.C. Amsterdam 1-0; Telstar Velsen — F. C. Groningen 3-0; F.C. Den Haag — Roda Kerkrade 0-5.	
1. AJAX AMSTERDAM 22 67:16 37	
2. Feyenoord Rotterdam 22 65:22 36	
3. F.C. Twente Enschede 22 35:13 35	
4. P.S.V. Eindhoven 22 66:22 33	
5. F. C. Amsterdam 22 28:22 26	
6. Sparta Rotterdam 22 26:27 24	
7-8. A.Z. '67 Alkmaar 22 22:22 23	
9. F. C. Utrecht 22 31:31 23	
10. Go Ahead Deventer 22 31:27 22	
11. M.V.V. Maastricht 22 27:38 21	
12. F. C. Den Haag 22 23:36 19	
13. Haarlem 22 20:31 16	
14. De Graafschap 22 24:46 16	
15. Roda Kerkrade 22 23:36 14	
16. F.C. Groningen 22 27:53 14	
17. N.A.C. Breda 22 27:55 10	
18. N.E.C. Nijmegen 22 18:35 9	

GRECIA

Panionios — Iraklis 0-0; Panathinaikos 0-2; Kavala — Apollon 1-2; Kalamaria — Serral 1-0; Olympiakos Volos — Aris 0-0; A.E.K. — Fostir 2-0; Olympiakos Nicosia — Olympiakos Pireu 0-1; P.A.O.K. — Aegaleo 3-1.	
1. OLYMPIAKOS PIREU 19 57: 8 34	
2. Panathinaikos 18 38:13 29	
3. Aris Salonici 19 26:12 29	

AGENDA

TERNEULUI JUBILIAR

● F.I.F.A. A COMUNICAT lista arbitrilor selecționați să conducă meciuri în cadrul turneului final al C.M. Lotul cuprinde următorii cavaleri ai fluierului (prezenți în ordinea alfabetică a țărilor pe care le reprezintă): Luis Pestarino (Argentina); Tony Bosovic (Australia); Eric Linemayr (Austria); Vital Loraux (Belgia); Armando Marques (Brazilia); Werner Winsemann (Canada); Omar Delgado (Columbia); Mostafa Kamel (Egipt); John Taylor (Anglia); Rudi Glöckner (R.D. Germană); Kurt Schulenburg și Hans Joachim Weyland (R.F. Germană); Karoly Palotai (Ungaria); Jafar Namdar (Iran); Aurelio Angonese (Italia); Alfonso Gonzales Archundia (Mexic); Arie van Gemert (Olanda); Edison Perez Nunez (Peru); NICOLAE RAINEA (România); Robert Davidson (Scoția); Youssou N'Diaye (Senegal); Govindaf Suppiah (Singapore); Pablo Sanchez Ibanez (Spania); Rudolf Scheurer (Elveția); Dogan Babacan (Turcia); Ramon Barreto Ruiz (Uruguay); Pavel Kazakov (U.R.S.S.). Vicente Lobregat (Venezuela); Clive Thomas (Tara Galilor). Al 30-lea arbitru va fi desemnat în aceste zile dintre cei comunicați de federația franceză la F.I.F.A. Așa cum s-a mai anunțat, în preajma începerii turneului, arbitrii vor fi convocați pentru un instructaj menit să unifice punctele de vedere asupra problemelor nevrăgite.

● VINZAREA BILETELOR PENTRU JOCURILE TURNEULUI FINAL. CONTINUĂ; acum, așa cum comunică oficiul special de distribuție a acestora, jocurile care se dispută cu „casa închisă” sînt: meciul de deschidere (Brazilia — Iugoslavia sau Spania), toate partidele selecționatelor R.F. Germană în serii (sferturile de finală), jocul pentru locurile 3-4 și finala. Dar, așa cum se desfășoară locațiunea biletelor și pentru multe dintre celelalte întâlniri, e sigur că și alte partide se vor desfășura cu tribunele arhipline.

BELGIA

Waregem — Berchem 0-2; F. C. Bruges — St. Trond 7-1; F. C. Diest — Beveren 2-0; F.C. Malines — S.K. Lierse 2-0; Anderlecht — Standard Liège 3-1; Beerschot — Racing White Molenbeek 0-2; Anvers — Cercle Bruges 0-0; F. C. Liège — Beringen 3-2.	
1. ANDERLECHT 19 44:19 30	
2. B. W. Molenbeek 19 29:16 24	
3. Anvers 19 25:17 24	
4. F. C. Malines 19 23:17 23	
5. F. C. Liège 19 24:27 21	
6. Standard Liège 19 22:32 20	
7. Waregem 19 29:36 20	
8. F. C. Bruges 19 37:27 19	
9. Cercle Bruges 19 29:28 18	
10. Beveren 19 18:19 18	
11. Berchem 19 23:30 17	
12. F. C. Diest 19 23:36 16	
13. S. K. Lierse 19 23:30 16	
14. Beerschot 19 25:33 15	
15. Beringen 19 13:41 12	
16. St. Trond 19 16:37 11	

PERU (clasament final — 1973)

1. CRISTAL LIMA 34 45:28 45	
2. Universitario Lima 34 58:34 44	
3. Melgar 34 53:25 43	
4. Defensor 34 46:28 42	
5. Municipal 34 49:34 42	
6. Alianza 34 55:32 41	
7. Chalaco 34 47:43 38	
8. Huracar 34 40:49 34	
9. Cienciao 34 40:42 33	
10. Tuman 34 37:38 32	
11. Grau 34 37:36 30	
12. Leon 34 36:54 30	
13. Sport Boys 34 47:56 28	
14. Aurich 34 38:53 28	
15. C.N.I. 34 39:56 26	
16. Torino 34 35:56 26	
17. Galvez 34 37:56 25	
18. S.I.M.A. 34 24:46 25	

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● DIFICULTĂȚI ALE CLUBURILOR FRANCEZE. Unele dintre cele mai puternice cluburi de prima divizie din Franța trec prin zile grele. Pe de o parte situația proastă din campionat, pe de alta deficiențele financiare care au atins cifre-record, au făcut să se înregistreze demiteri sau demisii numeroase. Astfel, președintele lui Monaco, Orenge, a fost demis, locul său fiind luat de o comisie provizorie de conducere. Nici la Nice situația nu e mai roză. Și acolo sînt așteptate remanieri de conducere. Dar cea mai spectaculoasă cădere a înregistrat-o O.L. Marseille, club care a dominat ultimele ediții ale campionatului francez, iar acum se zbate în coada clasamentului. Joia trecută, președintele celui mai mare club din Marsilia, Renee Gallien, și-a prezentat demisia. Să notăm că ultimele formații amintite sînt conduse, tehnic, de renumiți antrenori Snella (Nice) și Riera (Marseille).

● EUSEBIO LA RIVER PLATA? Se vorbește tot mai insistent despre posibilitatea transfer al lui Eusebio la River Plata Buenos Aires. Multe dintre cluburile argentiniene doresc să facă transferări senzaționale, odată cu intrarea în campania C.M. 1978 al cărui turneu final va fi găzduit, așa cum se știe, de Argentina.

● EMISIUNE FACCHETTI LA TELEVIZIUNEA BRAZILIANĂ. Studioul televiziv din Rio de Janeiro a efectuat o emisiune de o oră și jumătate prezentată și comentată de căpitanul reprezentativei italiene, Facchetti, cu subiectul „Campionatul mondial 1974”. După ce a prezentat pe componenții lotului, Facchetti a făcut un comentariu amănunțit al șanselor celor 16 participante la turneul final de a ocupa un loc între primele trei. După opinia lui Facchetti, selecționata țării-gazdă păstrează cele mai mari șanse de a cuceri titlul suprem.

● EGALURILE LUI C.F. BARCELONA. În seria de victorii a liderului campionatului spaniol au intervenit două egaluri. Primul s-a înregistrat în eternul derby al orașului, în care, deși nu define o formă remarcabilă (se află pe locul 11), marea sa rivală, Espanol, a smuls un 0-0; dar meciul n-a plăcut zecilor de mii de spectatori. Meciul a fost foarte dur, cu multe momente de nesportivitate, cu un Cruiff ferind și foarte mult piciorare. Al doilea egal (1-1) l-a realizat Legia Varșovia. Confirmând ascensiunea fotbalului polonez, echipa lui Lubanski și Deyna a realizat un rezultat care arată că selecționata va avea un cuvînt greu de spus la C.M.